

ACTA DE LA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

Sessió de 15 de novembre de 2016

A la sala President Lluís Companys de la casa de la ciutat, el 15 de novembre de 2016, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS, sota la presidència de la Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Laia Ortiz Castellví, Mercedes Vidal Lago, Laura Pérez Castaño, Josep Maria Montaner Martorell, Maite Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Gerard Ardanuy i Mata, Mercè Homs i Molist, Marilén Barceló Vereá, Koldo Blanco Uzquiano, Juanjo Puigcorbé i Benaiges, Carmen Andrés Añón, Àngeles Esteller Ruedas, Maria Rovira Torrens, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents les Imes. Sres. Francina Vila i Valls i Trini Capdevila i Burniol i els Ims. Srs. Jaume Collboni i Cuadrado i Raimond Blasi i Navarro.

També hi són presents les Sres. i els Srs.: Miquel Àngel Essomba Gelabert, comissionat d'Educació i Universitats, Gemma Tarafa Orpinell, comissionada de Salut, David Escudé Rodríguez, comissionat d'Esports, Fernando Pindado Sánchez, comissionat de Participació i Democràcia Activa, Berta Argany Moya, cap de Gabinet de la Gerència del Consorci d'Educació, Enric Torrellas Figueras, cap de Projectes Arquitectònics de l'ICUB i Enric Bosch Gimeno, president de l'Associació de Malalts de Crohn i Colitis Ulcerosa de Catalunya (ACCU Catalunya).

S'obre la sessió a les 9.51 h, en atenció al fet que s'ha hagut d'abandonar la sala per una evacuació d'emergència.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

S'aprova.

II) Part informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment del Decret d'Alcaldia, de 13 de juny de 2015, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

- 1.- (20160456)
Del gerent municipal, de 25 d'octubre de 2016, que aprova els Plecs de clàusules, autoritza despesa i inicia l'expedient de contractació per al subministrament i la instal·lació de mobiliari a diversos equipaments de l'Àrea de Drets Socials, per als exercicis 2016-2017, i per un import de 110.291,50 euros.
- 2.- (20160455)
Del gerent municipal, de 2 de novembre de 2016, que aprova els Plecs de clàusules, autoritza despesa i inicia l'expedient per a la contractació relativa al subministrament i instal·lació de mobiliari a diversos equipaments de l'Àrea de Drets Socials, per als exercicis 2016-2017, i per un import de 110.110,00 euros.

- 3.- (20172000) Districte de Ciutat Vella
Del gerent municipal, de 7 de març de 2016, que aprova el Plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu a la dinamització de la ludoteca infantil de la placeta del Pi, per als exercicis 2017-2018, i per un import de 159.948,14 euros.
- 4.- (20179202) Districte de Sants-Montjuïc
Del gerent municipal, de 2 de novembre de 2016, que aprova els Plecs de clàusules, autoritza despesa i inicia l'expedient de contractació del servei de gestió i dinamització del punt d'informació juvenil del Districte de Sants-Montjuïc, per als exercicis 2017-2018, i per un import de 157.438,00 euros.
- 5.- (20179201) Districte de Sants-Montjuïc
Del gerent municipal, de 7 de novembre de 2016, que aprova el Plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu al servei d'educadors cívics per realitzar accions comunitàries al Districte de Sants-Montjuïc, per als exercicis 2017-2018, i per un import de 307.535,12 euros.
- 6.- (160200003) Districte de les Corts
Del gerent municipal, de 31 d'octubre de 2016, que adjudica a Club Joventut Les Corts el contracte per a la gestió i explotació de la instal·lació municipal esportiva Pavelló de l'Illa, pel foment de la contractació de persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral, per als exercicis 2016-2019, i per un import de 112.980,00 euros, amb una reducció de l'esmentat import en la quantitat de 3.138,33 euros.
- 7.- (50001/17) Districte de Sarrià-Sant Gervasi
INICIAR l'expedient per a la contractació de gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Vil·la Florida per als anys 2017-2019, amb núm. de contracte 16C00026, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, i amb un pressupost total de licitació de 839.400,00 euros exempt d'IVA, en concepte de subvenció màxima per tal de mantenir l'equilibri econòmic de la concessió; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació; AUTORITZAR l'esmentada quantitat amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os corresponent/s atès que l'execució d'aquest contracte s'iniciarà l'exercici següent a la seva autorització. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 8.- (20160504)
APROVAR el conveni entre l'Ajuntament de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i l'Associació de Gestors de Polítiques Socials d'Habitatge de Catalunya en matèria d'observatori d'habitatge, amb una vigència de 4 anys. FACULTAR el Regidor d'Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona per a la signatura del present conveni, així com la de tots aquells documents que se'n derivin. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 9.- (2016030)
AUTORITZAR la participació de la ciutat de Barcelona com a seu per a la celebració del mundial de pilota basca de l'any 2018. ENCOMANAR a l'Institut Barcelona Esports l'atorgament de la subvenció amb caràcter excepcional a la Federació Catalana de Pilota, i

l'aprovació del conveni de subvenció que formalitza el seu atorgament, d'acord amb el model que consta a l'expedient, tot això de conformitat amb l'art. 3.1 dels seus estatuts. NOTIFICAR aquesta resolució a l'entitat per al seu coneixement i efectes. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

- b) Mesures de govern
- c) Informes

A la Comissió:

- 1.- Informe de seguiment de la mesura de govern «Millora del sistema per a l'abordatge integral de les violències masclistes».

La Sra. PÉREZ assenyala que fa un any que es va presentar la mesura de la qual tot seguit exposarà l'informe de seguiment, juntament amb les dades d'enguany del resum executiu dels serveis municipals d'atenció en un àmbit prioritari per a totes les forces polítiques i per a la societat.

Informa que de les 48 actuacions que conté la mesura per desenvolupar en quatre anys, se n'han començat a desplegar 28, i 3 d'aquestes es donen per tancades. A continuació, explica alguns dels avenços aconseguits en cadascun dels tres àmbits de la mesura (recorda que a l'informe hi ha tota la informació):

1. Sistema d'informació i anàlisi del fenomen. Es treballa per aconseguir un sistema eficaç i sòlid que aporti dades també de violències que no es treballaven, com ara les relatives a mutilació genital femenina i a matrimonis forçats, i l'enquesta de violència masclista enguany proporcionarà dades per districtes. També es vol millorar tot el sistema informàtic dels serveis de ciutat.

2. Sistema de detecció, atenció i recuperació. S'ha internalitzat la gestió dels PIAD i del SARA, que ara atén també noies d'entre 12 i 18 anys; s'ha dut a terme l'avaluació del Circuit Barcelona contra les violències masclistes, ja fet, i es continuarà avançant per veure quines mesures es despleguen; es treballa el protocol de dol de ciutat en casos de femicidi; s'amplien els recursos bàsics per a la recuperació i les places d'acollida; es reforça l'acompanyament en processos judicials mitjançant l'ampliació de recursos de les entitats i les dotacions econòmiques assignades a aquest tipus de projecte via entitats, i s'ha creat una nova unitat de lluita contra el tràfic d'éssers humans amb fins d'explotació sexual.

3. Sistema de prevenció. Es treballa a les escoles i també en àmbits més específics com el de l'esport, els recursos pedagògics o la Comissió de Prevenció del Sexisme, que fa mesos que treballa i que vol oferir una estratègia completa de ciutat, i es treballa la sensibilització conjuntament amb diferents actors, com ara l'Auditori i mitjançant aliances amb entitats i espais implicats en la lluita contra les violències masclistes.

Aclareix que l'increment global del pressupost no és el que estava planificat atès que el que estava planificat, era l'augment de recursos humans per als serveis de violència, que han estat internalitzats primerament, de manera que l'augment de recursos serà per al proper any.

La Sra. VILA agraeix la presentació de l'informe i explicita que és costum a l'Ajuntament anar fent seguiment de l'acció del govern i de com estan funcionant els serveis en l'àmbit de la violència masclista amb l'objectiu de generar consens polític perquè Barcelona continuï sent capdavantera en la lluita contra aquesta xacra.

Subratlla la importància de treballar amb coordinació entre tots els serveis municipals i amb la resta d'administracions, així com amb la societat civil i les entitats del tercer sector per oferir un millor servei i, sobretot, per detectar situacions on hi hagi violència masclista.

Recorda que fins ara, els serveis dels PIAD i del SARA els prestaven entitats del tercer sector, un model que posava en valor la trajectòria de la societat civil en aquesta matèria, i pregunta al Govern quin impacte creu que pot tenir el fet d'haver deixat de prestar el servei en el servei mateix i en aquestes entitats que tenen una llarga trajectòria de funcionament i d'atenció a les persones, concretament a les dones.

Posa de manifest que l'informe no posa prou èmfasi en l'explotació sexual i en les dones en situació de vulnerabilitat en l'àmbit de la prostitució, com tampoc en les agressions sexuals fora de l'entorn de la parella o del nucli familiar, i pregunta què s'està fent en aquest àmbit.

En darrer lloc, valora que es treballi la sensibilització, però entén que a més de les campanyes genèriques, caldria fer èmfasi en les escoles. Recorda que en el mandat anterior hi havia la Xarxa d'Escoles per la Igualtat i la No-Discriminació, que treballava, des de la infància més primerenca, per fer front a les relacions abusives, i pregunta què s'està fent per integrar aquesta qüestió en el currículum escolar.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presentació de l'informe, que ha millorat en concreció. Considera, però, que la concreció hauria de ser encara més gran: caldria evitar dades com «s'iniciarà el 2017» i concretar tant com sigui possible, malgrat la dificultat de fer-ho.

Manifesta la preocupació del seu grup per l'augment de la violència masclista, així com el seu compromís en la lluita contra aquesta violència, i exposa algunes dades que considera alarmants: el SARA ha atès més de 362 unitats familiars i 1.483 dones (500 han tingut una primera atenció per primer cop durant aquest any). Subratlla que mentre hi hagi una dona que estigui patint, tots els esforços seran necessaris per posar fi a aquesta violència.

A continuació, demana que es presenti un informe sobre el cost d'haver remunicipalitzat els serveis, l'impacte en les treballadores i com es garanteix la cobertura dels serveis.

Observa que convindria, pel que fa a la prevenció i a les campanyes contra el sexisme, presentar un informe en què es veiés la coordinació tant de l'àmbit d'aquesta mesura com de l'àmbit educatiu, treballar des dels espais familiars i presentar mesures per a la conciliació laboral i familiar.

Pregunta quins són els mitjans de comunicació que reben fons de l'Ajuntament, esmentats a la pàgina 23 de l'informe, i demana més informació sobre la coordinació dels serveis amb els cossos de seguretat.

També vol saber quan es presentaran els resultats de la recerca sobre l'eficàcia dels tractaments del Servei d'Atenció als Homes, que s'havia de presentar enguany.

Assenyala que caldria fer èmfasi en les dones immigrants que pateixen violència masclista, que sovint tenen dificultats, a causa de l'idioma, per poder fer la denúncia. En aquest sentit —els psicòlegs recomanen fer servir la llengua materna per expressar el món emocional—, caldria augmentar els programes i el nombre de traductors i d'intèrprets.

Per acabar, subratlla que C's sempre col·laborarà en la lluita contra la violència masclista, les màfies i el tràfic de dones.

La Sra. BENEDÍ agraeix a la regidora de Feminismes i LGTBI la presentació del seguiment de la mesura, una avaluació que permet veure'n els avenços i també rectificar quan cal.

Pel que fa a la prevenció, entén que cal treballar-hi des d'abans de primària. Per això, valora l'elaboració d'una guia pedagògica de contes no sexistes de 0 a 3 anys, i espera que aquest projecte d'intervenció en coeducació amb l'escola bressol Canigó es faci extensiu a la resta d'escoles municipals.

Indica que a vegades no es posa prou èmfasi en la violència masclista silenciada que pateixen les dones grans, una de les formes de violència menys estudiada i més desconeguda. Observa que les dones grans que són maltractades tendeixen a no manifestar-ho, ja sigui per vergonya o per por de ser allunyades de la llar o per de les represàlies dels qui exerceixen el maltractament,

siguin familiars o personal que les atén, i afirma que aquesta violència és conseqüència del caràcter universal i múltiple que ha adoptat l'exercici de dominació, poder i control dels homes sobre les dones des de fa molts anys. Subratlla que cal tenir presents les múltiples formes de violència per poder identificar-les, detectar-les, avaluar-les i intervenir-hi, i també cal explicar a les dones grans què és el maltractament i la violència masclista i on poden adreçar-se en cas de maltractament.

Valora la gran feina que està fent Barcelona per la sensibilització social i per una comunicació no sexista, però entén que cal formar els periodistes i els estudiants de periodisme sobre la violència masclista i els mitjans de comunicació, així com demanar, tots els grups polítics, el seguiment de continguts per part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i de Barcelona Televisió per contribuir a l'eradicació de la violència masclista.

Proposa al Govern municipal que incorpori a l'aplicació digital prevista per dur a terme una diagnosi sobre la violència sexual una funció inclosa en una aplicació web i mòbil que ha posat a disposició de les usuàries la ciutat de Canberra (Austràlia), que permet, mitjançant un mapa interactiu, indicar les zones de la ciutat on no s'han sentit segures i els motius, perquè l'Ajuntament hi pugui posar solució.

En darrer lloc, subratlla que cal treballar conjuntament —ERC sempre hi col·laborarà— perquè Barcelona continuï sent una ciutat compromesa amb la consecució de més igualtat i la fi de la violència masclista.

La Sra. ESTELLER agraeix l'informe en nom del seu grup, que considera molt necessari fer un seguiment de totes les mesures de lluita contra la violència masclista, tant de l'impacte com de l'eficàcia.

Qualifica de fonamentals les mesures que tracten la manera d'educar, d'aconseguir que nens, nenes i adolescents identifiquin les conductes masclistes, i que lluiten contra la subordinació de moltes nenes o adolescents a la seva parella. Entén que aquesta lluita cal dur-la a terme conjuntament amb l'escola i la família, i observa que els instruments que faciliten les noves tecnologies sovint en lloc de millorar o valorar l'autonomia, fan que la subordinació de les noies s'accentuï. Subratlla que cal proporcionar instruments per a la identificació i la reducció de la violència, sobretot mitjançant accions pedagògiques i comunicatives que facilitin un aprenentatge que reforci la prevenció i la denúncia de qualsevol cas de violència: la víctima ha de poder identificar la violència, actuar-hi i comunicar-la a la família o al poder públic corresponent.

Assenyala que són la prevenció i l'acció social els àmbits que mereixen el màxim esforç i la dedicació de més recursos, i que és imprescindible la col·laboració amb els cossos de seguretat i amb altres administracions per intentar aconseguir la màxima eficàcia i una actuació a temps.

Lamenta que no s'hagin incrementat els recursos i que s'hagi prioritzat la remunicipalització del servei i no l'augment de les partides per actuar contra aquestes violències i el treball amb les entitats del tercer sector, i demana quin ha estat el cost d'aquesta remunicipalització.

La Sra. ROVIRA posa èmfasi en la importància del conjunt de mesures que està impulsant la Regidoria de Feminismes i LGTBI, encara que continuïn sent insuficients per eradicar la màxima expressió de la violència patriarcal als carrers de Barcelona.

Subratlla que és fonamental posar al centre del debat les dones i les violències que pateixen i donar-hi una resposta institucional, com també una resposta directa al carrer com fa el moviment feminista des de fa molts anys. Entén que institucionalment es treballa, encertadament, en la línia de recollir les demandes i fer-les efectives.

Posa en valor els espais d'apoderament femení, que dia rere dia duen a terme una tasca imprescindible per socialitzar i combatre les violències masclistes al carrer, estableixen protocols per a les festes majors i es mobilitzen diàriament per generar xarxa entre les dones de la ciutat.

Considera imprescindible que, a part dels mecanismes generats per la institució, es reconegui la tasca de totes les dones que lluiten cada dia des dels seus barris per la prevenció, la detecció i l'eradicació de les violències masclistes.

Tot seguit, posa èmfasi en la manca de recursos, de coordinació i de condicions de les treballadores del conjunt del circuit de violències masclistes que serveix per prevenir, detectar, atendre i recuperar les víctimes d'aquesta violència, i subratlla que cal continuar treballant per la municipalització dels serveis que formen part del circuit, així com oferir formació i educació en prevenció als centres escolars, i coeducació a les escoles bressol, la primària i tots els espais en què l'Ajuntament estigui present a través del Consorci d'Educació. Assenyala que també cal transversalitzar la feina a les diferents àrees, de manera que s'expliqui des d'una òptica feminista com es combat des de tots els fronts el sistema patriarcal. Entén que només així s'aconseguirà trencar un sistema que té com a màxima expressió les múltiples violències.

Clou la intervenció afirmant que encara queda molt per fer en aquest àmbit i que la CUP sempre hi serà per pressionar on calgui i des d'on calgui, i per continuar treballant per l'eradicació del sistema patriarcal i les múltiples violències que se'n deriven.

La Sra. PÉREZ esmenta la Taula de Lluita contra el Tràfic d'Éssers Humans com a exemple de coordinació interinstitucional, una coordinació gens fàcil que implica diferents àmbits territorials i competencials i demostra la capacitat de treballar conjuntament quan s'està d'acord i es coincideix en la rellevància d'una qüestió.

Afirma que no només es treballa la violència en l'àmbit de la parella, sinó que la mirada és molt més àmplia, i exposa que s'ha creat un grup de treball sobre violències amb les entitats organitzades i el moviment feminista, sorgit del Consell de Dones, obert i que avança molt bé, tenint en compte la magnitud dels reptes i que hi ha temes que encara no s'han obert.

Puntualitza que el servei ja era municipal però la gestió era externa i ara s'ha internalitzat, i el Govern valora que l'impacte és positiu. Indica que no hi ha hagut un cost per la internalització, i que tant amb Serveis Jurídics com amb Recursos Humans es va avaluar fer primer aquesta internalització —una experiència bastant nova a la casa mitjançant la qual 55 treballadores han entrat a formar part de l'Ajuntament—, i el segon pas serà augmentar el nombre d'hores i el nombre de persones destinades al servei. Indica que s'ha treballat amb la Fundació Salut i Comunitat, que era l'entitat responsable del servei. Agraeix la seva enorme col·laboració en el procés, així com que hagi entès la decisió del Govern de gestionar el servei de manera municipal i directa.

Assenyala que l'informe recull les dades referents al SAH, però s'ofereix per ampliar-les si algú ho sol·licita, i quant al tràfic d'èssers humans, explica que el Govern entenia que havia de tenir un informe específic, ja s'ha creat la unitat, i d'aquí a un any es podrà presentar l'informe.

Comenta que es continua treballant en prevenció, i que, respecte de la violència sexual, enguany es dedicaran molts esforços per obtenir dades de la situació actual, en part gràcies al mapeig i a l'aplicació, i serà un tema central de la mesura, i afirma que es tindran en compte les idees aportades pels diferents grups.

Per acabar, quant a la pregunta sobre la xarxa d'escoles, indica que segueix el calendari previst, de manera que s'està amb la prova pilot en la part comunitària.

Es dona per tractat.

- 2.- Subvencions a infants i adolescents entre 6 i 17 anys, per a la pràctica esportiva fora d'horari lectiu. Curs 2016-2017

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Esports.

El Sr. ESCUDÉ agraeix la feina feta per la Sra. Fandos i el seu equip, que va ser qui va iniciar el programa, i indica que una feina ben feta s'ha de continuar i intentar millorar, en aquest cas dotant la mesura de més recursos i intentant arribar a més famílies.

Exposa que enguany s'han destinat a la mesura 2 milions d'euros més que en la primera edició, fa dos anys, i un més que en la segona edició, l'any passat, i en destaca com a objectiu garantir l'accés universal a l'esport dels nens i joves d'entre 6 i 17 anys, que es troben en una fase molt important del desenvolupament físic i intel·lectual. La mesura vol evitar la no-participació en activitats esportives per raons econòmiques i, d'altra banda, donar suport i dinamitzar la tasca de les entitats i els clubs esportius com una extremitat més de l'Administració, motiu pel qual es va iniciar el procés d'homologació: el primer any se'n van homologar 149 gràcies a una gran feina, i enguany s'ha arribat a les 265, xifra que s'espera augmentar. Indica que, per facilitar la feina, s'avança fins al 75% de les quanties abans que finalitzi el curs.

Exposa que poden sol·licitar l'ajut les unitats familiars que resideixin a Barcelona o que escolaritzin els fills en algun centre de la ciutat per tenir necessitats educatives especials, amb rendes per membres de la unitat familiar iguals o inferiors a 12.000 euros anuals. Enguany hi ha hagut 13.538 sol·licituds (5.000 més que l'any 2015 i 10.000 més que el 2014), de les quals s'han atorgat 12.186 (el 100% de les sol·licituds que complien els requisits i el 90% del total).

En darrer lloc, demana la col·laboració de tothom per intentar millorar els ajuts, i esmenta alguns dels aspectes que s'ha detectat que caldria millorar: les cues al setembre a l'OAC; la comunicació, que ara per ara no fa que la informació arribi a totes les llars, i la possibilitat d'estendre l'ajut a la franja de 0 a 6 anys, encara que en aquesta etapa no es consideri esport sinó psicomotricitat.

La Sra. FANDOS comença donant les gràcies al Sr. Escudé per esmentar la feina feta pel seu equip en la posada en marxa de la mesura, que va néixer en detectar que es posava molt èmfasi en l'esport dins l'horari escolar però, en canvi, no hi havia una mesura per promoure l'esport fora d'aquest horari, i també davant el neguit mostrat per clubs, entitats i AMPA, que veien que molts nens es desapuntaven de les activitats esportives fora de l'horari escolar, i no hi havia cap ajut econòmic en aquesta línia, de manera que els clubs i les entitats no podien assumir les despeses de les famílies que tampoc no podien. Comenta que també va haver-hi un informe del síndic que deia que el nen tenia dret al lleure i a l'esport, i que d'alguna manera instava les administracions a prendre mesures en aquesta línia.

Explica que el desenvolupament de la mesura el primer any va ser difícil, com són tots els inicis. En aquest sentit, posa en valor la feina que va dur a terme tot l'equip de l'IBE per a l'homologació dels agents, un procés que amb l'experiència ha esdevingut més àgil i menys burocràtic, cosa que facilita que moltes més entitats i clubs es puguin homologar, com també ho facilita el fet que cada vegada hi hagi més coneixement de la beca.

Entén que a mesura que creixi la demanda, caldrà adaptar el pressupost. En aquest sentit, valora que l'import destinat a la mesura es basi en les demandes i s'atorguin tots els ajuts.

Conclou que la mesura és molt important perquè d'una banda promou l'esport en edat escolar, una eina valuosíssima de convivència i de cohesió i, d'altra banda, ajuda els clubs i les entitats de la ciutat.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presentació de l'informe i el diàleg mantingut amb el comissionat d'Esports.

Afirma que C's sempre donarà suport als programes que potenciïn la pràctica esportiva d'infants i adolescents, una eina de prevenció molt important pel que fa al desenvolupament psicològic, social i físic.

Celebra que el Govern anterior apostés per aquesta mesura, que ha permès que avui més de 12.000 nois puguin practicar esport, i valora l'augment de centres esportius i del pressupost.

A continuació, pregunta si les 50 sol·licituds que es van presentar fora de termini podrien accedir a l'ajut, ja que la distracció d'un pare o una mare no hauria de perjudicar els fills, sobretot quan són famílies que poden tenir moltíssima incertesa i moltíssimes preocupacions. D'altra banda, observa que dels gairebé 8.000 nens i adolescents que hi ha a Ciutat Vella, només s'han presentat 1.112 sol·licituds. Entén que caldria actuar perquè els que no han accedit al programa puguin fer-ho.

Valora les activitats de contacte amb la natura, que promouen el respecte pel medi ambient, i les activitats en equip, que ajuden a desenvolupar habilitats necessàries per al món laboral.

Posa de manifest que els espais de pràctica esportiva privats són superiors als públics. El seu grup està d'acord amb la col·laboració publicoprivada, sempre que es compleixin els criteris de transparència, però subratlla que caldria disposar d'un mapa dels equipaments que hi ha a la ciutat.

Per acabar, manifesta el seu suport a la mesura, que considera molt bona, però indica que caldria anar més enllà i desenvolupar mesures de promoció esportiva per al conjunt de la població, sobretot per a persones en risc d'exclusió social.

La Sra. BENEDÍ agraeix la presentació de l'informe, que dóna continuïtat a un bon projecte iniciat el mandat passat, i explicita que cal garantir l'accés a la pràctica esportiva, un dret de ciutadania, a tota la població, incidint en les peculiaritats i necessitats de cada persona i territori. Valora el programa de subvencions, que ha estat un èxit, i la progressiva i creixent demanda. Entén, però, que cal diferenciar entre els infants de primària i els de secundària, atès que hi ha un descens en la pràctica esportiva a partir dels 12 anys. Comenta que fa temps que clubs i entitats posen de manifest les dificultats en la continuïtat de l'esport escolar a l'esport federat, de manera que caldria incentivar la pràctica esportiva més enllà de l'esport escolar.

Observa que les dades presentades mostren que cal aplicar criteris homogenis que tinguin en compte criteris socials i redistributius, però, pel que fa a la pràctica esportiva, i atesa la seva importància en l'educació i formació de la persona, els criteris s'haurien d'ampliar per arribar al màxim de població possible. Subratlla que, si bé tota mesura ha de garantir l'equitat d'accés a la realització d'activitats esportives en edat escolar, cal tenir en compte que la crisi ha precaritzat les classes mitjanes-baixes, efecte especialment evident en les activitats en horari no lectiu, que donen globalitat i complementarietat a l'educació.

En darrer lloc, assenjala que caldria estudiar una dotació pressupostària més gran i tenir en compte la promoció de la pràctica esportiva més enllà de la primària, així com ampliar els criteris per englobar les classes mitjanes-baixes dintre de totes aquestes mesures.

La Sra. ESTELLER agraeix l'informe i la feina que es fa des de l'Institut Barcelona Esport, així com el desenvolupament d'aquests ajuts, que faciliten la pràctica esportiva a nens que no podien practicar esport en horari extraescolar perquè no tenien prou recursos, i en molts casos estaven apuntats a activitats esportives i les van haver de deixar.

Afirma que el PP sempre ha donat molta importància a l'esport, un complement a l'educació que ajuda a la formació integral de les persones, a la seva socialització i a les capacitats físiques, així com a l'adquisició de valors com el treball en equip i l'esforç.

Celebra l'augment de més de 2 milions d'euros respecte del pressupost inicial, així com l'increment de la demanda causada per la millora del programa.

A continuació, pregunta si es coneixen els motius pels quals als districtes de l'Eixample, Gràcia, les Corts i Sarrià-Sant Gervasi és on hi ha menys sol·licituds, i planteja si hi ha una bona difusió del programa. També vol saber si es preveu que continuï augmentant el nombre d'entitats i clubs que demanen adherir-se al programa, així com les dades desglossades per sexe i origen dels sol·licitants, i les previsions per al proper any.

La Sra. ROVIRA comença la intervenció posant en valor el programa, que considera, però, insuficient, tot i que vàlid per ajudar a construir el dret a l'esport, que el seu grup entén que ha de ser un dret d'accés universal per al conjunt de veïnes de la ciutat, cosa que avui no és així, ja sigui per motius econòmics o de procedència.

A continuació, demana que per a properes edicions se suprimeixi el requisit de l'empadronament a la ciutat per poder accedir a l'ajut, ja que la manca de padró no ha d'impedir la pràctica esportiva dels nouvinguts, encara menys de les joves que es volen acollir. Demana també una segregació de dades per gènere, que permetria avaluar com beneficien en l'àmbit pressupostari algunes de les polítiques que es realitzen per assolir la igualtat real i efectiva necessària entre les persones de Barcelona.

Posa de manifest que a la mesura hi ha mancances pel que fa a infants amb trastorns mentals o diversitat funcional, i pel que fa a les noies, i assenjala que l'esport és una eina perfecta per treballar els valors, la coeducació i la salut mental.

Considera que cal adquirir unes formes de participar diferents en aquests espais i informar de tots els eixos que formen part d'una ciutat inclusiva, d'una ciutat de drets, així com l'aposta pel Pla de justícia de gènere i la garantia dels drets laborals de les treballadores en el marc de les formacions i explicacions que es realitzen a les diferents entitats que després reben aquestes subvencions. Demana que s'inclougui aquest fet en el programa que es desenvolupi per a l'any vinent.

Entén que l'Ajuntament ha d'apostar per garantir l'obertura de les instal·lacions dels centres educatius perquè se'n pugui fer ús fora de l'horari escolar, de manera que caldria arribar a acords amb tots els centres de Barcelona perquè cedissin els equipaments i s'hi poguessin organitzar cursos i activitats. A més, la ubicació d'aquests centres en diferents àrees de Barcelona garantiria la pràctica esportiva de persones amb problemes de mobilitat o amb poca disponibilitat horària.

El Sr. ESCUDÉ agraeix el to constructiu de totes les intervencions.

Tot seguit, indica que l'anàlisi de les dades per gènere pot ser una bona eina per a tothom, repeteix que es vol millorar la comunicació del programa per arribar a tota la ciutadania, i posa de manifest que fa anys que es treballa per garantir el dret a l'esport, una finalitat que totes les administracions públiques haurien de tenir com a bandera.

D'altra banda, com a resposta a la pregunta per les escasses sol·licituds a Ciutat Vella, comenta que aquest no és l'únic programa que hi ha a la ciutat per promocionar l'activitat esportiva extraescolar, de manera que per veure'n el mapa final caldria sumar totes les activitats extraescolars.

Es dona per tractat.

d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal PP:

- 3.- (M1519/4546) Que comparegui el responsable del Govern municipal per donar compte de l'estat i el futur del Teatre Arnau.

El Sr. COLLBONI recorda que els grups municipals han rebut l'informe tècnic que va demanar el Govern per conèixer l'estat de conservació i la viabilitat de l'edifici del Teatre Arnau, estat que en condiciona el futur. Tot seguit, cedeix la paraula al cap de Projectes Arquitectònics de l'ICUB, el Sr. Enric Torrellas.

El Sr. TORRELLAS explica que per a l'anàlisi que es va dur a terme es va recollir tota la documentació disponible d'altres intervencions realitzades a partir del tancament del teatre, els arxius històrics i la bibliografia, per fer una inspecció visual de l'estructura de l'edifici i comprovar-ne l'estat, cosa que ha permès detectar totes les deficiències i buscar una fitxa sistemàtica de com està cadascun dels elements que suporta l'edifici, que presenta dues tipologies constructives: la part principal de la zona del teatre, en què hi ha les parets perimetrals, la graderia de la platea més l'escenari, i la part del cafè Arnau, una estructura més simple d'un parell de forjats plans sobre una coberta plana.

Indica que l'estat estructural es divideix en quatre nivells: bon estat, marcat en verd; estat acceptable, que necessita un manteniment d'entre dos i deu anys; estat que comença a tenir deficiències, de manera que la capacitat portant comença a ser discutible, i les parts molt deficients, amb una capacitat portant actualment en dubte, de manera que requereixen actuacions immediates. Explicita que la majoria dels elements es troben en un estat molt deplorable, tant pel que fa a l'estructura vertical com a l'estructura horitzontal i a la fonamentació.

Exposa que en analitzar la fonamentació dels pilars de la zona del teatre, en molts s'ha detectat que l'estructura de fusta no arriba directament a la fonamentació, segurament com a conseqüència de processos de podriment de l'estructura. Això significa que la majoria dels pilars tenen pèrdues considerables de la secció portant, de manera que la capacitat portant en molts d'ells està reduïda pràcticament a zero, i en d'altres està al límit de la seva capacitat de disseny.

Indica que en obrir la part del cafè es van veure unes modificacions realitzades en estructura metàl·lica en les quals la fonamentació simplement té un pilar que baixa fins al nivell de fonament i el fonament simplement és una placa de 60 x 60 centímetres de formigó que no té més de 15 centímetres de gruix. Subratlla que la càrrega sobre aquest pilar no és capaç de transmetre's directament sobre el paviment.

Assenyala que hi ha altres elements de pèrdua de capacitat portant amb successives modificacions que es van dur a terme durant el segle XX al teatre i que van complicar extraordinàriament la situació actual de l'estructura, reforços i ampliacions sense gaire qualitat constructiva.

Destaca un element important relacionat amb la intervenció que es va dur a terme el 2012 quan es va veure que la façana principal que dona a la plaça estava desplomada respecte a la vertical. En aquest moment, té 8 centímetres de desplom a la part superior i es va col·locar una bastida de suport. Quan s'analitza a l'interior dels pilars quin és el desplom, es veu que hi ha aproximadament un desplom d'1/125, que en un pilar de tres metres voldria dir que la part inferior s'ha desplomat 2 centímetres respecte a la part de sobre, un desplom que es localitza en tots els pilars analitzats de l'estructura interior del teatre, i que segueix el mateix desplom de la façana en direcció cap a la plaça. Observa que el límit de desplom que seria acceptable és 1/250, de manera que s'està fora dels límits.

Continua explicant que quan se segueix analitzant la resta d'estructures verticals que formen els pilars, pel que fa a la part de les façanes, es veu que tots els pilars de fusta tenen greus problemes de connexió directament amb el punt de contacte amb el terreny.

Pel que fa a les estructures horitzontals, sobretot els interiors del teatre, indica que hi ha un desplaçament important dels vincles entre pilars i jàsseres que fa que el seu funcionament sigui totalment deficient, cosa que ha provocat que s'hagi tancat el pas a qualsevol element que pugui accedir sobre les graderies. També hi ha altres elements de l'estructura en situació bastant precària.

Per acabar, exposa les conclusions de la inspecció estructural: la situació de l'estructura vertical de pilars és molt deficient (la majoria de la platea està apuntalada arran de les inspeccions), igual que la de la fonamentació, i és deficient la de l'estructura horitzontal, tant de platea com el

forjat del teatre i del cafè. Això provoca la clausura del teatre a qualsevol accés que no sigui acompanyat per tècnics i tècnics de bombers, i a certes zones no es pot accedir per evitar problemes.

La Sra. ESTELLER demana a la Presidència que concedeixi més temps d'intervenció al Govern perquè el tinent d'alcalde pugui parlar sobre el present i el futur del Teatre Arnau, ja que el Sr. Torrellas s'ha limitat a exposar un informe tècnic arquitectònic.

La Sra. BENEDÍ proposa concedir-li dos minuts més.

La Sra. ESTELLER hi està d'acord.

El Sr. CIURANA també hi està d'acord, però entén que, per poder fer un debat amb tranquil·litat, caldria concedir temps extra també a la resta de grups.

La Sra. BENEDÍ aclareix que simplement s'ha atès una demanda del PP, i cedeix la paraula a la Sra. Esteller perquè faci la seva intervenció.

La Sra. ESTELLER subratlla que el PP fa molts anys que està preocupat pel Teatre Arnau, que va ser molt rellevant en l'època daurada del Paral·lel i que s'hauria de recuperar.

Al seu grup no el sorprèn la situació de deteriorament exposada pel Sr. Torrellas, ja que des que va tancar les portes l'any 2000, el teatre s'ha anat degradant dia a dia. Recorda que un informe encarregat per l'equip del Sr. Trias i desenvolupat per l'empresa GECSA el 2011 posava de manifest el mal estat del teatre i afirmava que la situació en posava en risc la viabilitat arquitectònica com a edifici.

Considera que la deixadesa i la manca d'actuació dels governs del Sr. Hereu, del Sr. Trias i de la Sra. Colau han provocat l'estat de deteriorament actual, que fa que s'aconselli l'enderroc de l'edifici.

Vol saber quines són les previsions del Govern pel que fa al calendari d'actuació, la valoració dels costos, l'activitat que s'hi desenvoluparà, el procés participatiu i les propostes actualment sobre la taula respecte del procés.

El Sr. CIURANA comença la intervenció recordant que el Teatre Arnau va ser comprat pel Sr. Hereu quinze dies abans de les eleccions, però va ser pagat pel govern del Sr. Trias, que va haver de front als 11 milions d'euros als quals s'havia compromès el Sr. Hereu, i que el 2012 es van implementar mesures d'estintolament de l'edifici per evitar una degradació que podia accelerar-se.

A continuació, manifesta sorpresa pel fet que l'Ajuntament rebutgés destinar al Teatre Arnau part dels 30 milions d'euros que la Diputació aporta per mandat a l'Ajuntament de Barcelona bàsicament per a equipaments culturals, quan fins i tot hi havia una proposta de la Diputació de destinar part d'aquest import a la rehabilitació de l'edifici i ubicar-hi el museu de les arts escèniques, que hauria donat resposta a una demanda del sector i hauria dinamitzat el Paral·lel. El Govern actual, però, va preferir gastar 28 dels 30 milions a les Glòries i 2 al castell de Montjuïc. Comenta que el Sr. Collboni va afirmar que li havien promès que en el programa d'inversions ja hi hauria aquests 30 milions, de manera que caldrà veure on són i a què es destinen.

Assenyala que la proposta del Sr. Collboni de convertir el Teatre Arnau en un teatre infantil va provocar el rebuig de les plataformes que treballaven per la recuperació del teatre, i que la decisió presentada avui d'enderroc l'edifici —decisió que CiU combatrà— ha fet perdre setze mesos i ha provocat divisió en el moviment veïnal (la plataforma Salvem el Teatre Arnau d'una banda i la plataforma Recuperem el Teatre Arnau de l'altra).

En darrer lloc, esmenta els casos de la Sala Beckett i del Mercat de Sant Antoni, dues instal·lacions que es podrien haver enderrocat però que s'ha decidit rehabilitar, tot preservant el patrimoni, i demana al Govern que no enderroqui el Teatre Arnau, que hi inverteixi per rehabilitar-lo. Demana que s'eviti la precipitació, que es prengui una decisió centrant-se en el patrimoni de la ciutat, i que no s'actui amb apriorismes per allò que va dir BC que s'havia acabat l'època dels grans equipaments.

La Sra. BARCELÓ agraeix l'informe presentat pel tècnic, però lamenta que en una compareixença per parlar del futur d'un equipament, no se n'hagi parlat. Troba sorprenent que des que es va adquirir per 2,5milions d'euros hagin passat sis anys i no hi hagi un projecte seriós per al Teatre Arnau. Demana a l'Ajuntament, que de vegades en cultura es limita a mirar cap enrere, que miri cap al futur.

Entén que la decisió d'enderrocar el teatre és una decisió tècnica i, per tant, correspon als tècnics, però demana al Govern que parli sobre el futur del Teatre Arnau, sobre quin contingut tindrà, per posar fi a la gran incertesa que fa molt temps que hi ha respecte a aquest equipament. Subratlla que Barcelona no pot perdre un altre equipament cultural, ni un equipament cultural destinat als professionals de la cultura, i observa que si bé els processos participatius són valuosos, els polítics estan en política per prendre decisions, i a vegades sembla que el Govern municipal sempre delegui en els processos participatius.

Pel que fa a la proposta de teatre infantil, considera que incloure activitats infantils dins la programació del teatre cultural és la millor manera d'apropar el món del teatre als infants, als adolescents i a les famílies.

Respecte a la voluntat manifestada pel Govern que l'equipament esdevingués un espai de cohesió social, observa que una activitat cultural sempre promou la cohesió social, la unió i l'obertura de ment.

Conclou que cal posar fi a la incertesa i a la manca de gestió —és lamentable que s'inverteixin 2,5 milions d'euros dels ciutadans i no hi hagi un projecte seriós—, concretar el futur del Teatre Arnau i fer que esdevingui un teatre públic amb una bona programació plural i de qualitat en un espai polivalent.

El Sr. PUIGCORBÉ comenta que la història de la darrera etapa del Teatre Arnau podria qualificar-se de manera benvolent de desgraciada, especialment si es tenen presents les esperances que havien dipositat en aquest equipament emblemàtic els veïns i veïnes del Paral·lel i una part del món cultural barceloní.

A continuació, fa una crònica de la història del teatre des que el febrer del 2011 l'Ajuntament el va adquirir per una mica més de 2 milions d'euros. En aquell moment, l'alcalde Hereu va dir: «Aquest teatre forma part d'un dels nostres projectes estratègics, convertir el Paral·lel en un punt de trobada dels barris i un dels grans eixos culturals de Barcelona.» Tres mesos després va perdre les eleccions. L'alcalde entrant, el Sr. Trias, va manifestar l'objectiu de convertir el Paral·lel en un Broadway barceloní, un gran eix cívic, cultural i comercial, cosa que augurava una remodelació integral de l'Arnau. Tanmateix, passa el temps i el Teatre Arnau continua igual.

A principis del 2013, després de deu anys en desús i davant la denúncia del seu lamentable estat de conservació per part de la síndica, l'Ajuntament de Barcelona comença les obres per estabilitzar-ne la façana i la coberta, amb l'objectiu de trobar una empresa que assumís els 10 milions d'euros que es calculava que costaria la rehabilitació del teatre a canvi d'una concessió de 50 anys. Però aquest finançament privat no va arribar mai.

A punt de finalitzar el mandat del Sr. Trias, i davant la pressió veïnal i dels actors culturals dels barris del Poble-sec, Sant Antoni i el Raval, agrupats en plataformes com Som Paral·lel, el Govern municipal proposa estudiar la reforma de l'edifici del Teatre Arnau per instal·lar-hi el

museu d'arts escèniques de l'Institut del Teatre, un projecte que era i continua sent excel·lent i que comptava amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona.

A començaments d'aquest mandat, el canvi del Govern municipal torna a posar el futur de l'Arnau a la casella de sortida, fins que el 19 d'abril, gràcies a la pressió exercida per plataformes com Salvem el Teatre Arnau i Recuperem l'Arnau, la Comissió de Cultura acorda garantir un procés participatiu vinculant que permeti a la ciutadania definir l'ús del teatre com a equipament cultural.

A l'estiu, el Govern municipal inicia el reclamat procés participatiu, sense esperar el resultat del diagnòstic tècnic de l'edifici, previst per a aquesta tardor. Després de l'estiu, entra el PSC al Govern municipal i el nou segon tinent d'alcalde i regidor de Cultura, el Sr. Collboni, comunica a través dels diaris que vol convertir l'Arnau en un teatre infantil, tot això dins el procés participatiu engegat i validat per la Comissió de Cultura amb un termini clar, abans del desembre d'enguany, aprovat a proposta del mateix PSC.

Finalment, divendres passat, la Sra. Pin, com a regidora de Ciutat Vella, anuncia que l'informe tècnic apunta deficiències estructurals i manca de fonaments, cosa que comporta perill de seguretat, unes conclusions de l'estudi més que previsibles, tenint en compte que es tracta d'un teatre de barraca centenari amb estructura de fusta i en desús durant dotze anys.

Pregunta si l'Ajuntament enderrocarà l'últim teatre de barraca de la ciutat, el darrer vestigi de l'època daurada del Paral·lel, o bé serà capaç de preservar l'únic espai de memòria de l'esbarjo de classes populars barcelonines d'inicis del segle XX que resta dempeus, i subratlla que amb la desaparició de l'Arnau es perdria un element entranyable del paisatge urbà i una part de la història de fins a tres generacions.

D'altra banda, demana a l'Ajuntament que realitzi un informe complementari a l'estudi existent per conèixer els usos que farien possible conservar el màxim d'espais i elements originals del Teatre Arnau (façana, sala, escenari) per garantir-ne la protecció i perdurabilitat. Aquest informe facilitaria el procés participatiu per decidir l'ús del teatre.

La Sra. ROVIRA afirma que la història del Teatre Arnau ha estat la d'una mort moltes vegades anunciada, la d'un teatre que han deixat morir. Subratlla que des que es va comprar no s'hi ha fet cap manteniment, i que hi ha hagut negligència decidida per part de tots els governs municipals.

Comenta que la plataforma Salvem l'Arnau, dissolta el dia 2 davant la irreversibilitat de la situació, denuncia la marginació de les entitats en el procés participatiu, cosa que contrasta amb l'article escrit per la Sra. Pin i el Sr. Collboni publicat el dia 7 a *El Periódico*, on encara diuen que enderrocar i reconstruir l'Arnau no és cap problema, sinó només un obstacle. Pregunta de quants milions d'euros s'estaria parlant, i subratlla que a l'article es fa referència a l'acord per la conservació del Teatre Arnau i a la plataforma com si no s'haguessin assabentat que cinc dies abans s'havia dissolt.

Vol saber per què, si ja es tenia la reserva pressupostària per a la rehabilitació, no es va utilitzar per al més mínim manteniment, i quina part del pressupost de Cultura es destinarà al Teatre Arnau.

D'altra banda, planteja si val la pena, si no es pot salvar el teatre (l'únic tipus barraca que quedava dempeus al Paral·lel) com a part de la història de la ciutat, tornar a edificar un altre teatre en el seu lloc. El seu grup aposta per la recuperació del solar per a la cultura, no necessàriament en forma de teatre, mitjançant un procés autènticament d'identificació popular i públic.

El Sr. COLLBONI dóna les gràcies al PP per donar-li l'oportunitat d'explicar en quin punt es troba la qüestió.

Coincideix que l'estudi tècnic, que avalua l'estat de conservació de l'estructura, és imprescindible per continuar avançant en la definició dels usos que ha de tenir el teatre, que es vol que sigui bàsicament d'arts escèniques.

Diu al Sr. Ciurana que els diners no són dels alcaldes, sinó dels ciutadans, i que quan es va prendre la decisió de comprar l'Arnau per preservar una part de la història de la ciutat, era un equipament reivindicat pels barris del Poble-sec i del Raval.

Observa que durant uns anys no es va prendre cap decisió important respecte a aquest equipament, i el Govern actual es va trobar amb un equipament que havia comprat l'Ajuntament i del qual no es coneixia el detall de l'estat de conservació.

Manifesta confiança envers els criteris tècnics dels funcionaris de la casa, i explicita que se seguiran les seves indicacions per no córrer cap risc relacionat amb la gestió dels diners públics i amb la integritat de les persones. Aclareix, però, que lamenten que Barcelona, que s'estima el seu patrimoni, perdi aquest element del patrimoni cultural.

Per acabar, comenta que amb l'objectiu d'inaugurar un espai escènic útil el 2019-2020 com a màxim, hi haurà un canvi qualitatiu: abans hi havia un projecte que es basava en un edifici, i ara cal repensar l'edifici basant-se en un projecte.

La Sra. ESTELLER lamenta que no s'hagi informat sobre el projecte per al Teatre Arnau. En aquest sentit, demana que s'informi sobre el calendari, el pressupost compromès per a l'any 2017 i el pressupost global, i demana al Sr. Collboni que compleixi el compromís que va adquirir amb la Comissió de solucionar el dèficit d'inversió de la Diputació de 30 milions d'euros.

A continuació, manifesta el desig del seu grup que no s'enderroqui l'edifici. Aclareix que es respectarà el criteri dels tècnics, però demana que s'estudiï a fons si hi ha cap possibilitat de rehabilitar-lo sense necessitat d'enderrocar-lo, sempre, per descomptat, mantenint totes les garanties de seguretat, i subratlla que l'estat de ruïna actual és responsabilitat de molts alcaldes que fins ara no han actuat a temps i han permès que l'edifici s'anés deteriorant després que molts veïns i moltes plataformes reivindicuessin actuacions per conservar-lo.

En darrer lloc, remarca que l'equipament ha d'esdevenir un espai d'arts escèniques que sigui l'epicentre de la recuperació de l'esplendor que ha de ser el Paral·lel, juntament amb El Molino i la sala BARTS, mitjançant un projecte viable consensuat amb els veïns i amb les plataformes.

El Sr. CIURANA diu al Sr. Collboni que si bé els diners són dels ciutadans, els pressupostos són dels alcaldes, i puntualitza que el Govern anterior no només va haver de fer front als 11 milions d'euros, sinó també a les obres d'estintolament que ha esmentat.

Insisteix que l'enderroc de l'Arnau es podria evitar, i demana al Govern que ho faci. Assegura que només cal voluntat política i destinar-hi recursos, i repeteix que en els casos de la Sala Beckett i el Mercat de Sant Antoni hauria estat més fàcil enderrocar, però va haver-hi un govern que creia en el patrimoni i va decidir rehabilitar-los.

La Sra. BARCELÓ insisteix que el Govern actual té l'oportunitat de posar fi a la incertesa que envolta el Teatre Arnau mitjançant la presentació d'un projecte precís que concreti dates d'inici i finalització, pressupost i contingut del teatre.

D'altra banda, comenta que enderrocar l'edifici no ha de ser una decisió política sinó tècnica, i subratlla que Barcelona no pot perdre més equipaments culturals, i que el Teatre Arnau es mereix un ús cultural com el que havia tingut.

El Sr. PUIGCORBÉ insisteix que el seu grup tampoc no vol que s'enderroqui l'edifici, i que vol que se'n conservin el màxim d'elements possibles i que tinguin un destí cultural i escènic si és possible. D'altra banda, anuncia que demà a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat ERC presentarà una proposició referent a aquest edifici.

La Sra. ROVIRA constata que algunes preguntes han quedat sense resposta, en part per manca de temps. Espera que es responguin prou bé en alguna reunió.

D'altra banda, constata que els grups municipals que han estat al govern en cap moment no mostren humilitat i reconeixen que van fer coses malament, ni n'assumeixen cap responsabilitat.

Es dona per tractada.

III) Propostes a dictaminar

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

IV) Part decisòria / executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord
- c) Proposicions

V) Part d'impuls i control

- a) Proposicions / Declaracions de grup

Del Grup Municipal CiU:

- 4.- (M1519/4558) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a elaborar un nou pla d'equipaments juvenils 2016-2023 establint un calendari tant de participació, amb els diferents agents implicats (entre ells el CJB i els grups municipals), com d'execució; i a portar aquest pla a aprovació del Plenari en el termini de 3 mesos.

El Sr. BLASI recorda que en la darrera comissió es va demanar el seguiment d'una proposició presentada a l'abril referent al Pla d'adolescència i joventut, i explicita que avui es vol centrar l'atenció en el Pla d'equipaments juvenils, la darrera versió del qual havia de cobrir el període 2008-2015. Assenyala, però, que en el mandat passat, en veure la impossibilitat d'executar-lo correctament i enterament, es van començar els treballs per a la redacció d'un nou pla, i posa de manifest la inacció en aquest àmbit per part de BC durant el primer any de mandat, i el desbordament que pateix el PSC, actualment amb aquesta responsabilitat al Govern.

Ofereix la col·laboració del seu grup per a l'elaboració d'un pla en què han de participar no només els grups municipals sinó també les entitats o agents implicats, entre els quals destaca el Consell de la Joventut de Barcelona.

Per acabar, comenta que hi ha hagut una transacció del Govern (el termini passa de tres a sis mesos), i subratlla que cal garantir una participació efectiva, cosa que no s'està fent en l'àmbit del Pla de foment de l'ocupació juvenil 2016-2020 ni en l'àmbit de la redacció del Pla de joventut 2017.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, lamenta però, que el termini s'hagi allargat a sis mesos.

Troba sorprenent que el CJB només s'hagi convocat un cop, sobretot tenint en compte la preocupant situació dels joves de la ciutat: el 45,7% dels joves no es pot emancipar, i el nombre

de joves que marxen fora ha augmentat en un 62,5% des del 2009. Indica que un altre repte és la disponibilitat d'habitatges de lloguer assequible, i atendre la sol·licitud dels joves d'incrementar la xarxa de punts d'informació juvenil per rebre orientació, informació i assessorament.

Assenyala que dels 22 equipaments previstos en el Pla d'equipaments juvenils anterior, n'hi ha 17, de manera que el Govern té l'oportunitat de fer els 5 que en manquen. Demana que es concreti quins equipaments es faran, amb quines dates d'inici i de finalització, i amb quin pressupost, i subratlla que en la gestió d'un govern la concreció és essencial.

Posa de manifest que als plenaris de districte és constant la petició d'equipaments per part dels ciutadans: per exemple, a l'Eixample, a Sants i a Sant Andreu actualment no hi ha casal de joves; a Sants, Nou Barris i les Corts no hi ha serveis de dinamització juvenil ni programes específics per a joves, i la gran majoria de districtes demanen casals per a la gent jove i espais culturals i artístics per desenvolupar les habilitats artístiques.

Observa que els joves haurien de poder accedir a un mapa amb els equipaments als quals poden adreçar-se en diferents casos.

En darrer lloc, subratlla que cal garantir les oportunitats vitals dels joves, independentment del districte on visquin, i que escoltar els joves és donar eines i oportunitats a la Barcelona del futur.

La Sra. BENEDÍ comenta que el Pla d'equipaments juvenils és un dels pilars de les polítiques de joventut de la ciutat, juntament amb el Pla jove, que actualment s'està elaborant. El seu grup entén que l'aprovació del primer Pla d'equipaments juvenils el 2008 va ser un pas molt important perquè permetia analitzar amb una visió global la situació d'aquests espais a la ciutat i alhora permetia establir uns criteris que definissin els diferents tipus d'equipaments juvenils, les seves característiques i els serveis associats.

Tanmateix, el balanç d'execució del Pla, finalitzat el 2015, és pobre: només s'ha complert un 56% de les actuacions previstes i només s'ha executat el 35% dels espais. Entén que aquestes dades demostren que sovint hi ha hagut molta ambició a l'hora de dissenyar polítiques de joventut però poca voluntat política a l'hora d'implementar-les.

Subratlla que, atès que la realitat juvenil ha canviat molt els darrers deu anys, cal que la ciutat es doti d'un pla d'equipaments juvenils que defineixi com han de ser els futurs espais per a joves de la ciutat, tot adaptant el disseny i la funció d'aquests equipaments i, sobretot, sent realista per garantir-ne el compliment.

Coincideix que cal un treball conjunt entre els grups municipals —ERC sempre oferirà el seu suport en la creació d'una xarxa potent d'espais per a joves— i el teixit associatiu juvenil.

Manifesta preocupació per l'endarreriment d'aquests plans: gairebé a mig mandat el consistori encara no disposa d'un pla jove, i gairebé dos anys després que finalitzés el Pla d'equipaments, tampoc no disposa de cap document, i no s'està fent la feina prèvia.

Per les raons exposades, ERC vota a favor de la proposició i demana al Govern que comenci a treballar-hi, planifiqui processos de participació i fixi calendaris per tal de dotar les polítiques de joventut de l'Ajuntament de les eines necessàries per avançar.

La Sra. ESTELLER manifesta l'abstenció del seu grup, que sempre ha estat molt crític amb la xarxa d'equipaments juvenils. No comparteix la idea que els joves hagin de tenir equipaments propis, sinó que defensa que hi hagi equipaments polivalents que possibilitin un nexa de convivència intergeneracional.

Considera, però, que el Pla d'equipaments no es pot desvincular del Pla de joventut, sinó que ha d'haver-hi una interrelació d'activitats i d'accions, si bé caldria valorar la possibilitat que hi hagués equipaments polivalents i intergeneracionals, que aportarien més rendibilitat als equipaments i fomentarien la convivència i les relacions.

Per acabar, demana al Govern que presenti el Pla el més aviat possible, perquè moltes de les accions adreçades a l'adolescència i a la joventut, accions dirigides als diferents àmbits amb caràcter transversal, faran efectius i localitzables els equipaments, els llocs on s'han de desenvolupar activitats.

La Sra. ROVIRA exposa dues xifres que el seu grup entén que evidencien les deficiències de les polítiques de joventut que s'han fet fins ara: actualment hi hauria d'haver dotze espais joves a la ciutat, d'acord amb el Pla d'equipaments, però només n'hi ha cinc a cinc districtes de la ciutat; i pel que fa a casals de joves, n'hi hauria d'haver disset i només n'hi ha nou a set districtes. Demana explicacions sobre aquestes dades als responsables.

Explicita la convicció de l'esquerra independentista que l'autoorganització juvenil als barris és la millor brúixola pel que fa a les polítiques de joventut que es fan des del consistori, i que, per tant, cal promoure la participació directa del jovent en els barris sense poder adult, sense tuteles ni infantilitzacions: el jovent és un subjecte polític propi amb unes necessitats pròpies, capaç de construir present i futur.

No entén que s'apliqui una mateixa política i un mateix pla al conjunt de joves de Barcelona, sense tenir en compte les 73 realitats comunitàries dels diferents barris i els centenars d'associacions juvenils que hi ha a la ciutat, amb necessitats pròpies alhora que compartides amb el conjunt de veïnes del mateix territori. Entén que l'Ajuntament, abans de fer un pla d'equipaments juvenils, hauria de conèixer la realitat dels diferents districtes i les inquietuds del jovent, tant del jovent organitzat com del que no ho està, i tenir clar quines polítiques integrals per a aquests i des d'aquests es duran a terme, així com de quina manera es gestionaran els equipaments (autogestió, gestió externalitzada, gestió nítidament municipal...). Pregunta al Govern quina és la seva posició respecte d'aquesta qüestió.

Manifesta preocupació pel fet que el Govern no hagi fet cap pas per caminar cap a unes polítiques de joventut transformadores que facin dels joves un motor imprescindible de la ciutat, i subratlla que el Govern ha estat incapaç de desenvolupar polítiques clares pel que fa als joves i per defensar fermament tots els espais que construeixen els joves de manera alternativa i autoorganitzada, mostrant que ells sí que són capaços de generar alternatives al model de ciutat aparador. En aquest sentit, no entén el silenci davant processos de desallotjament d'espais de joves, com el Rec, ni que es desenvolupin projectes com el de Transformadors d'esquena a les reivindicacions de les companyes. Entén que s'està caient, una vegada més, en l'error de decidir des de l'Ajuntament què es farà.

Per les raons exposades, el seu grup s'hi abstindrà.

La Sra. ANDRÉS coincideix que no es pot prescindir del Pla jove a l'hora de fer un pla d'equipaments juvenils, i constata que el Pla d'equipaments serà un dels plans operatius del Pla d'adolescència i joventut de Barcelona, més estratègic i actualment en elaboració. Recorda que ja s'ha presentat el Pla d'ocupació juvenil de qualitat, un pla amb una inversió de 8,5 milions d'euros, i manifesta satisfacció per la feina feta durant aquest mandat en aquest àmbit.

Pel que fa a l'elaboració del Pla d'adolescència i joventut, informa que s'ha fet la diagnosi per tenir el punt de partida i s'està valorant l'estat del Pla anterior per començar a redactar-ne el nou, redacció i elaboració per a les quals es treballarà amb les forces polítiques de l'Ajuntament i amb el moviment juvenil organitzat i no organitzat.

Agraeix que el grup proposant hagi acceptat la transacció, que amplia el termini a sis mesos, cosa que permetrà enllestir el Pla tenint en compte la realitat actual, ben diferent de la que hi havia quan es va fer el Pla anterior.

Pel que fa al poc compliment del Pla anterior, observa que també es podria valorar que gràcies a aquest pla hi ha uns equipaments que abans no hi havia, i posa en valor la utilitat d'espais joves com el Garcilaso o el de Sants, o els nou casals de joves.

Clou la intervenció explicant que aquests equipaments són de proximitat i necessiten la voluntat política de cada districte per posar sòl a disposició i inversió, per la qual cosa la Regidoria demana generositat als districtes a l'hora d'incloure'ls en els seus plans d'actuació.

El Sr. BLASI agraeix els vots favorables i les abstencions, que entén que demostren coincidència en la voluntat de treball.

Observa que si es llegeix la part expositiva de la proposició es pot apreciar el vessant d'autocrítica respecte a la feina executada en mandats anteriors que algú ha reclamat, però puntualitza que ara cal valorar la feina feta durant aquest mandat, que fins ara ha estat pràcticament nul·la.

Posa de manifest que fins ara el Govern no ha mostrat la voluntat d'incloure els grups de l'oposició en la redacció del Pla de joventut, i que l'enquesta de joventut, que és la base per a la diagnosi, s'havia fet en el mandat anterior, de manera que la regidora de Joventut actual disposava d'eines per començar a redactar un nou pla i per implementar mesures que ja s'haurien d'estar implementant.

Comenta que la diagnosi es va encarregar a la mateixa entitat que havia desenvolupat la diagnosi per al Pla 2008-2015, Ferrer i Guàrdia, i que la revisió de la feina feta farà que aquesta esdevingui feina perduda i, per tant, diners dels contribuents perduts.

En darrer lloc, demana al Govern que recuperi les coses que s'havien fet bé per treballar per la ciutadania —n'esmenta com a exemple els debats que es feien sobre com havien de ser els equipaments i els serveis, amb una feina transversal—, i afirma que el Govern actual ha demostrat una total pèrdua d'interès per l'àmbit de la joventut.

La Sra. ANDRÉS subratlla que el Govern ja treballa per donar compliment a la proposició, i comenta que es vol emmarcar el Pla jove en una estratègia més global de joventut de Barcelona que faci de la ciutat una bona opció de vida per als joves malgrat l'envelliment de la població. Explicita que el desenvolupament d'aquesta política més global requereix temps, i assenyala que fins al final de l'any es treballarà en la diagnosi i el nou marc estratègic de joventut de la ciutat, i es treballarà conjuntament amb els grups el nou pla d'adolescència i joventut, que serà molt més operatiu que els plans anteriors i contindrà mesures i dotacions pressupostàries concretes dins d'un marc diferent, més ampli.

Tot seguit, explicita el vot favorable del seu grup i agraeix l'acceptació de la transacció.

La Sra. ORTIZ expressa el vot favorable del seu grup.

El Sr. BLASI insisteix que s'ha perdut pràcticament un any en l'àmbit de les polítiques de joventut per culpa de la inacció de BC i d'un govern que amb la incorporació del PSC va desbordat per intentar posar-se al dia.

D'altra banda, remarca la disposició dels grups de l'oposició per col·laborar en aquest àmbit, i demana al Govern que aprofiti aquesta disposició, com també la del teixit associatiu, que hi ha de poder participar realment. Comenta que el seu grup, sempre disposat a treballar, dialogar i participar, espera rebre ben aviat una convocatòria per començar a treballar-hi conjuntament de seguida.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Blasi expressa el vot favorable de CiU, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de C's, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa l'abstenció del PP i la Sra. Rovira expressa l'abstenció de la CUP. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a elaborar un nou pla d'equipaments juvenils 2016-2023 establint un calendari tant de participació, amb els

diferents agents implicats (entre ells el CJB i els grups municipals), com d'execució; i a portar aquest pla a aprovació del Plenari en el termini de 6 mesos.

Del Grup Municipal C's:

- 5.- (M1519/4533) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda que en el termini de 3 mesos el Govern municipal, en coordinació amb l'ICUB i els Serveis Socials, presenti el Pla d'accés a les activitats culturals per a les persones en risc d'exclusió social. En aquest pla s'han d'incloure iniciatives que proporcionin entrades gratuïtes per a les diferents activitats culturals de la nostra ciutat.

La Sra. BARCELÓ enuncia la proposició amb el redactat final, que incorpora esmenes del Govern, i explicita que l'objectiu de la proposició és que la cultura —que, igual que l'educació, fa d'ascensor social— sigui accessible per a tots els ciutadans independentment de la seva situació econòmica.

Exposa que, segons el baròmetre de la infància i les famílies, l'11,3% dels menors no pot accedir a activitats d'oci i esport i el 7,5% no pot fer viatges ni participar en actes escolars. D'altra banda, indica que la FaPaC recomana que les beques de menjador siguin de 51.250, i posa de manifest que la situació de moltes famílies (incertesa laboral, necessitats alimentàries, etc.) fa que no es plantegin la participació en activitats culturals, participació important atès que l'accés a la cultura permet desenvolupar la flexibilitat mental i la capacitat crítica, i atès que per estimar la cultura cal conèixer-la, de manera que les administracions públiques, a més de garantir les necessitats bàsiques, han de facilitar l'accés a la cultura.

Recorda que quan es va presentar la proposta del Consell de Coordinació Pedagògica, C's hi va donar suport i va posar de manifest la necessitat d'incloure-hi activitats culturals fora de l'horari escolar, i comenta que, si bé ateneus i centres cívics ofereixen activitats gratuïtes, cal fer un pas més perquè les persones en risc d'exclusió social tinguin a la seva disposició un catàleg ampli per poder triar: la manca de diners no ha d'interferir en la possibilitat d'elecció.

Entén que és important que aquestes activitats es duguin a terme des de l'ICUB i en coordinació amb Serveis Socials, que és qui detecta els casos i qui sovint ajuda les famílies, i que a través de les subvencions de les empreses subcontractades per l'ICUB i amb les diferents activitats culturals que tenen lloc a la ciutat s'arribi a acords.

Subratlla que el Govern actual, inactiu pel que fa a polítiques culturals, no ha presentat cap mesura per garantir l'accés a la cultura a les persones en risc d'exclusió social, i l'insta a activar aquesta qüestió de seguida.

Esmenta el document presentat pel Sr. Collboni anomenat «Trencant els murs», que conté bones propostes, i remarca que no hi ha mur més gran que la manca d'accés a la cultura.

Conclou que donar suport a aquesta proposició és donar suport a la cultura i a la igualtat d'oportunitats.

El Sr. CIURANA manifesta el vot favorable del seu grup, que entén que la proposició és benintencionada, si bé parteix d'un desconeixement o d'una voluntat de deixar de banda mesures que ja s'implementen, com ara l'Apropa Cultura, que fa deu anys que se celebra i que és l'instrument principal en què s'han de basar aquest tipus d'actuacions. Considera reduccionista parlar només de l'ICUB i de Serveis Socials, quan en molts d'aquests equipaments conflueixen altres administracions, de manera que la unilateralitat no té cabuda.

Subratlla que aquesta proposició no hauria de promoure la creació d'un instrument nou o substituir-ne un d'existent, sinó ampliar programes com l'Apropa Cultura, que permet que les persones en risc d'exclusió social treballin amb els professionals de la cultura, cosa que els obre un ventall molt ampli, i que els pares dels nens en risc d'exclusió social percebin que els seus

fills tenen la possibilitat de gaudir de les activitats culturals, fet que els fa augmentar l'autoestima. Destaca l'impuls que representa la feina de la Sra. Sònia Gainza, responsable de l'Auditori Apropa, que en certa manera va ser l'embrió de l'Apropa Cultura.

A continuació, esmenta el programa de l'ICUB Quadern Cultura, orientat als nens de 12 anys i als seus pares, i que a través d'entrades gratuïtes els ofereix la possibilitat de participar en els grans equipaments culturals.

Remarca que el principal repte dels equipaments culturals és que el conjunt de la ciutadania se senti interpel·lat per la programació. Afirmar que si s'aconsegueix això, s'haurà fet un pas molt important en la creació de públics i en la inserció de moltes persones en risc d'exclusió social.

Conclou que el seu suport a la proposició porta implícita la demanda que es desenvolupi a partir dels instruments ja existents.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el vot favorable del seu grup, convençut que facilitar l'accés a les activitats culturals i a la pràctica esportiva proporciona a les persones en risc d'exclusió social l'oportunitat de fer un primer pas decisiu cap a la recuperació de l'autoestima perduda, de la confiança en les pròpies capacitats i, en conseqüència, iniciar el camí cap a la inclusió social.

Recorda que l'octubre del 2015 es va aprovar una proposició d'ERC que empenyia el Govern municipal a establir un acord entre els diferents organismes municipals socials, culturals i esportius i el teixit d'agents socioculturals barcelonins per garantir a les persones en risc d'exclusió social la gratuïtat de la pràctica esportiva i de l'àmplia oferta de recursos i activitats culturals i d'esbarjo de la ciutat. Posa de manifest que el Govern no ha volgut o no ha pogut desenvolupar la proposició, com tantes altres coses.

Coincideix que l'Apropa Cultura, que des del 2006 potencia les sinergies entre equipaments culturals públics i privats i entitats socials per fomentar l'accés de les persones que més ho necessiten a la cultura i a l'oci inclusiu, i promoure així la transformació social a partir de la cultura, és un bon exemple de les nombroses experiències que des de fa anys es duen a terme al país i a la ciutat amb èxit amb la col·laboració de la Generalitat, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament.

Assenyala que l'Apropa Cultura no només fa possible l'assistència a espectacles de música, teatre, dansa i circ, i la visita a exposicions de museus i centres culturals a un preu simbòlic de tres euros, sinó que també coordina teatres i auditoris per fer activitats participatives dissenyades exclusivament per a col·lectius en situació fràgil i en risc d'exclusió social, com ara el curs «Educa amb l'art». D'altra banda, exposa que el programa aplega 56 teatres, auditoris, museus i festivals d'arreu de Catalunya (17 a Barcelona) i 782 entitats socials hi estan adherides només al Barcelonès.

Per acabar, comenta que l'elaboració d'un pla d'inclusió cultural hauria de servir per coordinar, donar a conèixer i, en definitiva, ampliar l'abast de les nombroses iniciatives que porten a terme les entitats socioculturals i programadors culturals públics i privats de Barcelona, perquè les persones dels col·lectius en risc d'exclusió social poguessin gaudir de la cultura, una eina poderosa per aconseguir una ciutat més justa i solidària, i, sobretot, perquè realment la cultura fos un dret de tots els ciutadans i ciutadanes.

La Sra. ESTELLER expressa el vot favorable del seu grup, que sempre ha valorat molt la cultura com a instrument de cohesió social, atès que aporta coneixement, sentit crític i autoestima i fa que la persona tingui inquietuds, valors i instruments per a la vida.

Està d'acord que cal facilitar l'accés a la cultura no només des del punt de vista econòmic, sinó també pel que fa a la creació de nous públics, i coincideix també que programes com l'Apropa Cultura han estat molt positius en aquest sentit i han ajudat a detectar les persones amb més dificultat d'accés a la cultura.

Observa, però, que a l'hora d'implementar aquestes mesures, molt útils, cal establir uns criteris clars i rigorosos per evitar que se'n distorsioni la utilitat. Recorda que quan es va voler generalitzar l'accés a l'esport va haver-hi un desbordament i es van haver d'adoptar criteris per facilitar aquest accés.

La Sra. ROVIRA expressa la convicció de la CUP que la cultura és una eina i un dret fonamental que dignifica el dia a dia de les persones.

Considera que cal plantejar què s'entén per cultura i per accessibilitat universal a la cultura, i quines polítiques culturals i socials es duen a terme per pal·liar els efectes del sistema neoliberal i patriarcal, que expulsa una gran part de la població de l'accés als drets socials, com és la cultura, així com quines polítiques que no siguin neoliberals es duen a terme des de l'Ajuntament.

Recorda que el seu grup opina que l'Administració ha de garantir i administrar els recursos públics treballant braç a braç amb la comunitat per gestionar de manera transparent aquests recursos, i creu en una gestió directa de l'Ajuntament dels espais culturals amb processos de presa de decisions per i per a la comunitat que siguin vinculants. Aposta, doncs, per la gestió comunitària de la cultura a cada barri i a cada àmbit en què es vulgui desenvolupar, duta a terme amb coherència i a partir de la reproducció dels valors ètics universals de cooperació i responsabilitat, i garantint l'accessibilitat del conjunt de veïnes.

Planteja una transformació de la ciutat que permeti deixar de parlar de risc d'exclusió social com a concepte sociològic o econòmic a partir de la desarticulació de les polítiques neoliberals que els alimenten. Cal evitar que el gran programa de polítiques socials se centri a fomentar la caritat, i canviar el concepte de persones en risc d'exclusió social, extremadament paternalista, fent que la cultura sigui realment d'accés universal.

Entén que cal desenvolupar polítiques valentes i no mesures caritatives per a les víctimes de les ferotges polítiques neoliberals, començant per la manca de qualitat d'ocupació que hi ha a Barcelona i que el mateix Ajuntament promou, com també promou, en molts casos, polítiques de desigualtat.

Per les raons exposades, el seu grup s'hi abstindrà.

El Sr. COLLBONI expressa el vot favorable del seu grup, que coincideix que l'accés a la cultura ha de ser universal i que les polítiques socials han d'incloure també la cultura.

Observa que actualment la cultura ja és molt accessible, com demostra, per exemple, el fet que moltes de les activitats produïdes per l'Ajuntament siguin obertes i gratuïtes per a tots els ciutadans (festes populars, festivals literaris, festivals d'innovació, accés gratuït a museus les tardes del diumenge i el primer diumenge de cada mes, la Nit dels Museus, etc.) o l'existència d'equipaments culturals municipals de proximitat (centres cívics, biblioteques, etc.), que ofereixen activitats eminentment obertes i gratuïtes. Exposada que el 2015 es van fer més de 6.000 activitats als centres cívics amb 425.000 assistents, i que a les biblioteques més de 18.000 ciutadans de Barcelona que necessiten polítiques d'inclusió s'han beneficiat d'activitats d'alfabetització i d'altres tipus d'activitats de foment de la inclusió. Esmenta les biblioteques del Bon Pastor, Zona Nord, Ramon d'Alòs, Roquetes i Trinitat Vella, biblioteques que també duen a terme aquesta tasca d'inclusió.

Subratlla que les polítiques culturals de la ciutat ja estan pensades perquè siguin obertes i universals, independentment de condicions socials, circumstàncies personals o capacitats físiques.

Coincideix que a la ciutat hi ha tradició de programes de molt èxit, com l'Apropa Cultura, que ofereix una mitjana de 15.000 entrades gratuïtes l'any —entén que caldria fer extensiu el programa, actualment centrat en grans equipaments, al més d'un centenar d'equipaments de proximitat de la ciutat—, o el Quadern Cultura, adreçat a estudiants d'ESO.

En darrer lloc, afirma que el Govern recull les mesures plantejades, i que vol introduir una clàusula en els contractes programa amb els grans equipaments, actualment molt focalitzats en programes educatius, perquè també es posi a disposició dels Serveis Socials de l'Ajuntament un percentatge d'entrades per reforçar les polítiques d'inclusió del Govern, cosa que requereix un treball conjunt.

La Sra. ORTIZ expressa el vot favorable del seu grup, que entén que la cultura és un dret social i té capacitat emancipadora i transformadora, i, sobretot, d'eliminar obstacles econòmics, d'accessibilitat i de qualsevol tipus, i que cal treballar per evitar l'exclusió de la cultura de qualsevol col·lectiu o persona.

Explica que l'Àrea de Drets Socials treballa des d'una perspectiva global, no només econòmica, sinó també, per exemple, mitjançant l'IMD (salut mental, discapacitats, etc.).

Considera que l'Apropa Cultura ha estat una revolució, perquè ha generat sinergies amb els equipaments culturals i amb les entitats socials i els serveis municipals, però entén que cal fer un pas més i regular per garantir l'accés universal a tots els equipaments i espectacles que reben fons públics, no limitar-se a posar a disposició algunes butaques en els espectacles que no s'omplin.

Assenyala que l'Apropa Cultura ha estat la llavor d'un programa d'inclusió cultural que va començar amb l'Ajuntament però on també hi són la Generalitat i la Diputació de Barcelona, de manera que generar una sinergia de canvi regulador a escala de país permetria fer-hi un salt multiplicador.

Entén que valdria molt la pena, més enllà d'opinar sobre de quina manera li agradaria a cadascú eliminar l'exclusió social, parlar amb les persones que han accedit a aquests equipaments, que creu que en deuen tenir una opinió molt positiva.

Per acabar, afirma que cal modificar moltes coses.

La Sra. BARCELÓ agraeix les aportacions dels diferents grups.

Entén que el Govern ha captat la idea que volia transmetre C's: l'Apropa Cultura funciona — agraeix la bona xarxa cultural i d'apropament a les persones en risc d'exclusió social creada— i s'han dut a terme moltes iniciatives en la línia de la proposició, però cal anar un pas més enllà i aconseguir un programa més global, un pla d'inclusió cultural que no es basi únicament en els recursos, sinó que també aconsegueixi arribar a les persones que no coneixen la cultura perquè no s'hi han pogut apropar. Per això s'hi inclou Serveis Socials, que és qui detecta aquestes necessitats.

Diu a la Sra. Rovira que quan es parla de risc d'exclusió social no es fa per etiquetar les persones, sinó perquè realment existeixen persones que per manca de recursos econòmics i per altres característiques de la seva situació no poden participar en activitats que altra gent sí que pot. Expressa el màxim respecte per aquestes persones, i subratlla que per estimar la cultura cal conèixer-la.

El Sr. CIURANA explicita que el seu grup entén que el camí que cal seguir és reforçar els instruments amb la màxima coordinació amb equipaments, administracions i operadors culturals.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, el Sr. Collboni expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Ciurana expressa el vot favorable de CiU, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de C's, el Sr. Puigcorbé expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP i la Sra. Rovira expressa l'abstenció de la CUP. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda que en el termini de 3 mesos el Govern municipal, en coordinació amb l'ICUB i Drets Socials, presenti un conjunt de mesures que contribueixin decididament a garantir l'accés a la cultura a les persones en risc d'exclusió social. Entre aquestes mesures han de figurar iniciatives que proporcionin entrades a un preu assequible per assistir a les diferents activitats culturals de la nostra ciutat.

Del Grup Municipal ERC:

- 6.- (M1519/4542) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a:
- 1.- Que el Govern municipal presenti, en el termini de 3 mesos, un mapa dels centres educatius que disposen d'espais aptes per a la pràctica esportiva a tota la ciutat.
 - 2.- Que el Govern municipal posi a disposició dels clubs i les entitats els espais disponibles per a la pràctica esportiva en els centres educatius de la ciutat, amb criteris de proximitat i vinculació al territori.
 - 3.- Que el Govern municipal es comprometi amb el manteniment i l'adequació d'aquests espais per a la seva utilització.
 - 4.- Que el Govern municipal es comprometi a vetllar per la compatibilitat amb l'activitat lectiva dels centres educatius i afavoreixi el retorn social d'aquestes instal·lacions.

El Sr. PUIGCORBÉ observa que els diferents grups poden presumir afirmant que Catalunya és capdavantera en la pràctica esportiva i que Barcelona destaca a escala internacional en matèria esportiva, però han de ser conscients i admetre públicament que aquest prestigi i excel·lència esportius no estan en consonància amb la realitat de l'esport de base, un punt feble que requereix mesures urgents, que comencen amb el reconeixement social que la pràctica esportiva és un motor social de canvi importantíssim.

Celebra que l'esport, a banda de créixer amb força sobretot en les vessants de negoci i espectacle, atïades per la seva pràctica omnipresència en tots els mitjans de comunicació, cada cop ocupi un lloc més destacable en la vida quotidiana dels ciutadans: l'esport creix com a activitat de lleure, de desenvolupament personal i comunitari, i com a factor de salut i motor de canvi individual, permet a les persones que l'incorporen a la seva quotidianitat gaudir d'una millor qualitat de vida.

Subratlla que el valor de l'esport es multiplica exponencialment com a factor educatiu de treball en equip i com a fórmula tremendament eficaç d'integració i de cohesió social.

Recorda que ERC ha presentat nombroses proposicions en la línia d'aquesta, per exemple les referents als patis oberts, i esmenta el prec acceptat a l'abril que demanava l'elaboració d'un mapa d'instal·lacions escolars aptes per a la pràctica esportiva.

Subratlla que la ciutat pateix un dèficit d'instal·lacions esportives, i que la manca de pavellons coberts afecta tots els districtes de la ciutat, cosa que caldria solucionar urgentment. Esmenta el cas de Sant Andreu, un barri amb més de 60.000 persones que aviat es quedarà sense cap pavelló de titularitat pública pel tancament i posterior enderroc del poliesportiu Ignasi Iglesias.

Comenta que mentre s'elabora un pla integral, cal aplicar un pla de xoc, que pot perdurar en el temps, ja que és una bona idea obrir les pistes i les instal·lacions esportives escolars a la pràctica esportiva de les entitats i de la ciutadania, especialment els caps de setmana, i proposa que siguin monitors provinents dels plans d'ocupació els qui dinamitzin activitats i treballin per la inclusió social, a fi de facilitar l'accés a la població infantil i juvenil dels seus barris perquè hi puguin dur a terme la necessària activitat física i esportiva en un espai condicionat amb aquest objectiu i sense els perills de la via pública. D'aquesta manera es contribuiria a proporcionar un tracte igualitari a tota la població, sempre que es procurés incloure en aquestes activitats els joves i infants que no practiquen habitualment cap esport en cap associació esportiva.

A continuació, observa que posar a disposició dels clubs de base una sèrie d'instal·lacions i equipaments escolars permetrà la continuïtat o fins i tot la supervivència d'algunes d'aquestes entitats, i pot ajudar els clubs esportius de base a consolidar la població escolar en el moment més delicat, en què es produeix una reducció del nombre d'esportistes, que és quan fan el pas a la secundària. D'altra banda, la mesura beneficiaria els centres educatius en garantir-ne l'ús i el manteniment continuat en el temps (en molts casos els espais escolars tenen problemes per manca de manteniment municipal).

Remarca que la proposició presentada, compartida amb entitats esportives escolars, associacions i ciutadania, pot esdevenir un important motor de canvi social si es fan tots els possibles per incorporar en els programes monitoritzats les persones nouvingudes a la ciutadania plena, fent servir l'activitat esportiva com a eina i vehicle de socialització i d'arrelament a l'entorn del país, dels quals ja són ciutadans de ple dret i que indiscutiblement els pertany.

Conclou que a l'esport, una activitat recreativa, lúdica, constructiva i saludable; una eina de creixement personal i d'integració social, i, en definitiva, un dret bàsic del ciutadà, s'ha de donar cabuda a tothom.

La Sra. FANDOS expressa el vot favorable del seu grup, que entén que hi ha mancances i que tot s'ha d'anar millorant.

Explicita que si bé des del 1992, amb els Jocs Olímpics, han anat creixent els centres esportius municipals fins al punt que hi ha 180.000 persones abonades que utilitzen els centres esportius municipals i que hi ha 63 instal·lacions adscrites a l'Institut Barcelona Esports que donen servei a més de 540.000 persones usuàries cada any, el ritme de creixement d'instal·lacions no ha estat proporcional al ritme de creixement de les necessitats.

Indica que CiU està totalment d'acord que cal fer un pas més i seguir treballant en la línia de crear instal·lacions, com s'ha fet els darrers anys, i coincideix que la instal·lació que més manca a la ciutat són els pavellons. Posa de manifest, però, que és absurd que mentre manquen pavellons i pistes, hi hagi moltes pistes d'escoles tancades.

Observa que sovint hi ha la voluntat de les escoles d'obrir espais, però no saben qui hauria d'assumir la responsabilitat del manteniment, del qual hauria de fer-se càrrec el Govern municipal, com també hauria de fer-se càrrec de l'obertura i el tancament, tot mitjançant un pla global de ciutat que doni resposta a les necessitats i eviti les dificultats.

Conclou que la proposició planteja una bona iniciativa que donarà resposta a una reclamació de les entitats i els clubs esportius.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, que troba sorprenent que no existeixi un mapa dels centres educatius de la ciutat amb els espais esportius de què disposen, mancança que atribueix a les diferents gestions.

Considera que hi ha d'haver igualtat d'oportunitats en esport, educació i cultura, i, en aquest cas, tots els centres educatius, independentment del lloc on es trobin, han de tenir les mateixes oportunitats de fer esport, activitat que genera benestar físic, psicològic i social, i que permet aprendre valors mentre es gaudeix: els nens, d'una manera lúdica, poden aprendre a millorar l'autoestima, la tolerància a la frustració, evitar el sedentarisme, saber què és l'esforç, la socialització, etc. Per això, C's sempre defensarà qualsevol mesura per millorar els equipaments esportius i l'accés a l'esport.

Exposa que un 41,3% dels nens d'entre 0 i 9 anys pateixen obesitat al país, una dada alarmant sovint deguda als hàbits sedentaris i a la manca de pràctica esportiva, i que l'exercici moderat és una bona eina per prevenir malalties.

Valora el fet que la pràctica esportiva en centres educatius i en instal·lacions esportives permeti un control, ja que es duu a terme amb monitors formats per poder practicar l'esport d'una

manera adequada. D'altra banda, valora molt positivament la diversitat en els esports que s'ofereixen, diversitat a vegades no existent.

Troba positiu que els espais esportius estiguin a disposició de clubs i entitats. Subratlla, però, que per evitar solapaments caldria fer un bon mapa d'equipaments municipals, tant dels centres educatius amb instal·lacions esportives com de la resta d'instal·lacions municipals.

En darrer lloc, comenta que sempre que s'ofereix un espai per a la pràctica esportiva hi ha un retorn social.

La Sra. ESTELLER expressa el vot favorable del seu grup, que entén que la proposició dona resposta a una vella reivindicació i que cal resoldre dubtes pel que fa a qüestions com la vigilància dels patis que s'obriran o el cost de l'ús.

Exposa que, d'acord amb la llei de la Generalitat de l'esport a Catalunya, un 61% de les pistes esportives de Catalunya estan a escoles, igual que un 75% de les sales per fer esport. Considera innecessari construir nous equipaments si es pot arribar a acords amb els que hi ha i redistribuir millor els recursos per facilitar l'accés a la pràctica esportiva.

Entén que el mapa oferirà una visió de la realitat i permetrà veure quins recursos hi ha actualment, no només quins és necessari construir.

D'altra banda, subratlla que cal una bona coordinació per assumir costos i trobar la manera d'aconseguir que escoles que no són del Consorci es beneficiïn d'acords i vegin la necessitat d'obrir les instal·lacions.

La Sra. ROVIRA manifesta el vot favorable del seu grup, que entén l'activitat esportiva com a font de salut, oci i relacions socials i com a espai on desenvolupar actituds de cooperació, en contra dels valors de competitivitat hegemònics.

Troba necessari que es faci un mapeig de la situació actual que permeti garantir l'obertura de les instal·lacions dels centres per poder fer-ne ús fora de l'horari escolar. Per a això, caldria arribar a acords amb tots els centres de Barcelona perquè cedissin equipaments per organitzar-hi cursos i activitats.

També considera important fer visible i fomentar l'esport femení tant amateur com federat, especialment en sectors molt masculinitzats, per la qual cosa resulta estratègic impulsar programes dirigits especialment a joves.

Observa, però, que caldria desenvolupar i dinamitzar la pràctica esportiva també fora dels centres educatius i, per tant, oferir classes obertes i gratuïtes en els parcs de la ciutat, sobretot dirigides a la gent gran i a les persones que no estan acostumades a fer esport, perquè la mesura arribés també a aquests segments de la població.

D'altra banda, considera imprescindible tendir a posar fi a la contractació d'empreses de serveis per a la gestió del conjunt d'equipaments, i augmentar la contractació directa a través de les borses de treball, sobretot entre el conjunt del professorat esportiu que treballa en condicions de precarietat. Subratlla que aquest és un dels requisits fonamentals per avançar cap a uns recursos que siguin realment universals i que generin llocs de treball de qualitat i una millora en la prestació dels serveis per al conjunt de veïnes.

La Sra. ANDRÉS expressa el vot favorable del seu grup, que es basa en les raons que exposarà el Sr. Essomba.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA afirma que la proposició està en plena sintonia amb la mesura de govern sobre el projecte educatiu de ciutat presentada al febrer, en la qual s'explicitava que calia avançar en política educativa i passar d'una perspectiva de centre escolar a una perspectiva de

centre educatiu, d'equipament que no només acull un projecte escolar, sinó que també té capacitat per donar resposta a les necessitats educatives, culturals, formatives i esportives del seu entorn.

Observa, però, que seria estrany donar suport a la creació d'un mapa que ja s'està elaborant, com en aquest cas, i que és tècnicament difícil plantejar que sigui el Govern municipal qui realitzi un procés en el qual ha d'existir un concurs dels centres, des de la seva autonomia. D'altra banda, també hi ha dificultats tècniques relacionades amb les modalitats d'assegurances que caldria incorporar per tal d'obrir els patis, o amb consergeria i obertura i tancament de centres, partides consignades en els pressupostos del 2017, que ara estan en fase de negociació. Per aquestes raons, el Govern va plantejar la transacció dels punts 1 i 2, el redactat final dels quals troba més encertat, ja que veu factible generar un pla de xoc al llarg del 2017. Subratlla el compromís del Govern per treballar-hi per desenvolupar-lo.

El Sr. PUIGCORBÉ agraeix el suport i l'esperit constructiu de tots els grups, així com la transacció del Govern, que esperen que permeti que l'activitat proposada arrenqui abans del setembre del 2017, i mostra l'acord del seu grup amb la proposta de la CUP d'obrir la mesura a parcs de la ciutat.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat.

El Sr. ESSOMBA subratlla que el programa de patis oberts existent —n'hi ha més de 70 a tota la ciutat— ja va en la línia de la proposició i actualment està en fase de creixement, i adopta una dimensió comunitària, ja que es treballa com encaixar l'activitat esportiva en el conjunt de l'oferta educativa del territori.

El Sr. PUIGCORBÉ recorda que els patis oberts van ser precisament un prec d'ERC.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable de CiU, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de C's, el Sr. Puigcorbé expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP i la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a: 1.- Dins del primer semestre del 2017, i en el marc del MIEM (Mapa d'instal·lacions d'esports municipal) que està elaborant el Govern municipal es presenti una relació dels centres educatius susceptibles de ser utilitzats per a la pràctica esportiva dels clubs de la ciutat. 2.- Que el Govern municipal es comprometi amb el manteniment i l'adequació d'aquests espais públics per a la seva utilització i gaudi ple per part de centres educatius, clubs, entitats esportives i ciutadania. 3.- Que el Govern municipal es comprometi a vetllar per la compatibilitat amb l'activitat lectiva, i principal, dels centres educatius alhora que vetlli per fer rendible pel retorn social les instal·lacions aptes per a l'ús esportiu als centres.

Del Grup Municipal PP:

- 7.- (M1519/4547) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: - Instar la Generalitat de Catalunya a la posada en funcionament de la residència per a gent gran i centre de dia Mercat del Guinardó, l'inici de les obres de les residències i centres de dia Can Ferrero II, Benavent, Pere Virgili i Casernes de Sant Andreu. - Instar el Govern municipal a localitzar i cedir els terrenys a la Generalitat de Catalunya per a la construcció de les residències i centres de dia per

a gent gran previstes als solars dels carrers Empordà i Viladomat-Illa Skoda, previstes al Conveni d'equipaments 2005-2007, desestimades per ser solars on no és possible la seva construcció.

La Sra. ESTELLER enuncia la proposició, motivada pel dèficit de places per a persones grans que té Barcelona, on hi ha 345.000 persones de més de 65 anys (21% de la població) i només 5.537 places públiques (amb finançament públic, no necessàriament de titularitat pública).

Exposa que hi ha 5.919 persones en llista d'espera per accedir a una plaça d'una residència i unes 300 en espera per accedir a una plaça de centre de dia (n'hi ha 1.562), i que de les deu residències previstes en el pla d'equipaments del 2005 (1.200 places), onze anys després només n'hi ha tres en funcionament. Indica que una de les set que falten (residència i centre de dia del Mercat del Guinardó) està construïda, però no està en funcionament. Indica que el Pla preveia també deu centres de dia (320 places), dels quals encara hi ha set (241 places) pendents de construir.

Reconeix que l'Ajuntament ha complert bona part del seu compromís, ja que ha cedit quatre solars a la Generalitat perquè hi construeixi quatre residències (la residència amb centre de dia Can Ferrero, al carrer Energia; la del carrer Benavent, molt reivindicada pels veïns de les Corts; Pere Virgili, i les Casernes de Sant Andreu), i en dos casos més va cedir els solar però no eren idonis, de manera que n'ha de buscar d'altres (Viladomat-Illa Skoda i carrer Empordà), i subratlla que ara cal instar la Generalitat perquè construeixi els equipaments pendents, tan necessaris.

La Sra. FANDOS coincideix que la Generalitat ha de construir més residències, però troba sorprenent que aquesta proposició la presenti el PP, tenint en compte els incompliments de finançament del Govern de Madrid al llarg de molts anys.

Subratlla que el 2013 la Generalitat aportava el 83% per a la Llei de dependència, i que l'any 2015, d'acord amb les declaracions de la consellera Munté, els incompliments del Govern central pel que fa a la Llei de dependència dels tres darrers anys ascendien a 240 milions, import amb el qual s'haurien pogut incrementar 13.000 places residencials en aquell moment (actualment se n'haurien pogut fer 20.000).

Observa que el Grup del PP hauria d'haver inclòs en la proposició un tercer punt en què es demanés que l'Estat pagués els diners que deu a la Generalitat perquè es puguin construir aquestes residències. Amb el redactat de la proposició, però, el Grup de CiU no hi pot votar a favor; un cop hagi sentit les diferents intervencions, decidirà si el vot és contrari o d'abstenció.

El Sr. BLANCO considera que la Sra. Fandos sembla que hagi parlat com a portaveu del Govern de la Generalitat més que com a regidora de l'Ajuntament de Barcelona. No troba adient que es facin servir temes molt importants sobre els serveis socials de l'Ajuntament per no assumir responsabilitats i fer-les recaure només sobre altres institucions. Entén que el que s'ha de fer a l'Ajuntament és, sobretot, debatre sobre què poden fer els grups municipals per resoldre els problemes dels ciutadans.

Coincideix, però, que si l'Ajuntament té acords amb la Generalitat i aquesta incompleix, l'Ajuntament ha de reclamar aquest compliment. Per això, valora positivament la proposició, atès que hi ha gairebé 6.000 persones en llista d'espera per a un centre geriàtric, i 2.100 en centres provisionals en espera d'un trasllat, un problema greu al qual l'Ajuntament ha de donar resposta.

Explicita que l'Ajuntament ha d'instar la Generalitat a complir els compromisos adquirits i, d'altra banda, cercar i proposar als districtes solars alternatius per als dos centres per als quals va trobar solars però no eren adients.

La Sra. CAPDEVILA considera que amb la presentació d'aquesta proposició el PP fa demagogia i actua de mala fe.

Assenyala que l'assignació de l'Estat a programes socials a Catalunya va patir una reducció del 88,2% en el període 2011-2015, i en el sistema de dependència, l'aportació de l'Estat el 2015 va ser del 18%, mentre que l'aportació de la Generalitat va ser del 82% restant, un infrafinançament de l'Estat accentuat des del 2011, any en què va començar a governar el PP, que incompleix la legislació, que estableix la necessitat de finançar els serveis i les prestacions a parts iguals. D'altra banda, indica que onze dels setze programes socials cofinançats per l'Estat espanyol han estat suprimits o han quedat sense dotació pressupostària, i un d'ells és el Pla d'acció per a persones grans, que inclou els centres de dia, les residències i els apartaments tutelats de gent gran.

Subratlla que és sorprenent que el PP gosi proposar que s'insti la Generalitat a posar en marxa uns equipaments que el seu mateix grup, mitjançant el Govern de Madrid, ha impedit perquè els ha deixat sense dotació pressupostària.

Entén que l'Ajuntament cedirà els terrenys corresponents tan bon punt hi hagi pressupost per fer-ho, i observa que en el cas de l'interior d'illa Skoda, al carrer Viladomat, el solar fa temps que està cedit a la Generalitat, i la residència del Mercat del Guinardó s'inaugurarà el 6 de desembre.

Està d'acord que la manca d'aquests equipaments perjudica greument les persones grans de la ciutat, però demana al PP que reflexioni sobre per què no s'han pogut enllestir.

Per les raons exposades, votarà en contra de la proposició.

La Sra. ROVIRA comenta que la CUP fa temps que reivindica la creació de residències i places públiques per a gent gran en els diferents districtes, però d'acord amb un model que dista molt del que recull el Conveni i del que defensa el PP.

En primer lloc, el Conveni ha quedat obsolet: caldria fer-ne un de nou ajustat a la realitat actual, amb un context social, econòmic i d'equipaments diferent del que hi havia fa deu anys, que prioritza els barris amb més mancances, població, problemes de mobilitat i grau d'envelliment. En segon lloc, si s'apliqués el Conveni, un 30% dels equipaments no serien de titularitat pública, sinó promoguts a través d'entitats privades: l'Ajuntament facilitaria els drets de superfície, la Generalitat cooperaria amb el finançament de la construcció dels equipaments i l'empresa privada s'emportaria els beneficis, tot un exemple de l'economia neoliberal, de com els recursos públics es posen al servei de mans privades per a la seva explotació.

A continuació, assenyala que la residència i centre de dia del Mercat del Guinardó és de gestió privada, externalitzada, model totalment contrari al que defensa la CUP, que aposta per la creació d'equipaments i places de titularitat i de gestió íntegrament públiques, sense subcontractació de serveis fixos.

Per acabar, qualifica de cínica l'actitud del PP, el partit que més misèria i precarietat genera en la classe treballadora i que vol utilitzar les necessitats de les persones per afavorir negocis privats.

La Sra. ANDRÉS també mostra sorpresa davant la presentació d'aquesta proposició per part del PP, quan la política duta a terme pel Govern de l'Estat dificulta la creació d'aquests equipaments per a les persones grans.

Indica que posicionarà el vot després de sentir la segona intervenció de la Sra. Esteller, perquè seria irresponsable cedir solars per construir-hi residències sense saber quan ni com es construiran, i hipotecar solars que poden estar destinats a altres necessitats. Per això, pregunta com col·laborarà el Govern de l'Estat per fer realitat aquest projecte per tal que l'Ajuntament posi a disposició el que és de tots i totes per pal·liar una necessitat enorme que té la ciutat.

La Sra. ORTIZ explica que el Govern va fer arribar una esmena al grup proponent però no va ser acceptada, cosa que la sobta. El Govern comentava que compartia la necessitat d'instar la Generalitat a complir el Conveni, però que no tenia sentit cedir més solars si n'hi ha quatre de disponibles i la Generalitat no hi està construint, de manera que el Govern acceptava posar els solars a disposició de la Generalitat si s'iniciaven els projectes de construcció.

Afirma que ni el Govern de l'Estat ni el Govern de la Generalitat han complert amb Barcelona, el territori amb menys ràtio de cobertura de places residencials per a gent gran de tot Catalunya, i subratlla que sense la construcció de residències, no pot haver-hi servei públic: després es pot adjudicar o internalitzar el servei, però si no es construeix, no hi ha servei públic. Entén que tothom intenta culpabilitzar els altres, quan tothom incompleix.

Indica que el Govern municipal defensa que hi hagi inversió i insta la Generalitat a complir el Pla d'equipaments, perquè és urgent ampliar les places residencials, i demana a tots els grups que, a banda d'indignar-se davant l'actuació del PP, que pot coincidir que és cínica i hipòcrita, sumin per Barcelona, per defensar les places residencials que hi ha pendents.

La Sra. ESTELLER observa que sembla que les regidores de l'Ajuntament de Barcelona no parlin com a tals sinó com a defensores de la Generalitat, i lamenta que no defensin els interessos de les més de 5.000 persones que hi ha en llista d'espera per accedir a una plaça pública a la ciutat i, en canvi, es dediquin a justificar la inacció de la Generalitat.

Assegura que l'Estat paga el que li correspon a la Generalitat, i que el problema és que el model de finançament, que es va pactar amb el Sr. Zapatero, és insuficient i erroni. Entén que cal millorar-lo —el PP hi va votar en contra—, però insisteix que l'Estat l'està complint.

Afirma que sovint es facilita una informació parcial, interessada i manipulada del Govern de la Generalitat, i demana a la resta de grups que s'informin bé i que no facin servir les excuses de sempre. Subratlla que, d'acord amb l'informe del Tribunal de Comptes del 2014, l'Estat paga íntegrament la dependència a Catalunya, i és competència exclusiva de la Generalitat a través del seu pressupost pagar les residències.

Subratlla que quan el PP va arribar al Govern de l'Estat, va haver de pagar 1.000 milions d'euros en dependència del deute contret pel PSC, que feia coses però no pagava.

En darrer lloc, insisteix que cal donar compliment a un conveni de fa onze anys i construir les residències que manquen, i explica que no s'ha acceptat l'esmena perquè l'únic que es demana és que s'insti la Generalitat a construir les residències que ja tenen solar cedit, i que l'Ajuntament cerqui i posi a disposició solars per a les altres dues.

La Sra. FANDOS observa, en primer lloc, que el PP mira els números d'una manera i CiU d'una altra. En segon lloc, diu a la Sra. Ortiz que no vulgui donar lliçons en aquest tema, perquè el Conveni s'hauria d'haver aplicat en el període 2005-2007, amb el govern tripartit a la Generalitat i a l'Ajuntament, però en els anys de govern tripartit no es va construir cap residència: totes les que s'han construït s'han construït en èpoques posteriors, amb el govern de CiU, i ara es continua conjuntament amb ERC. Subratlla que quan governava el tripartit, èpoques en què no hi havia crisi econòmica, aquest es dedicava a signar convenis i a penjar-se medalles, però no va construir cap residència.

Per acabar, manifesta l'abstenció del seu grup.

El Sr. BLANCO observa que la Generalitat hauria de tenir més presència a Madrid, i assistir quan hi ha una reunió amb la resta de comunitats autònomes per debatre sobre el finançament, cosa que darrerament no fa, perquè prefereix instal·lar-se en el victimisme.

Subratlla que l'Ajuntament ha de reclamar a la Generalitat, l'administració més propera, i alhora la Generalitat ha de reclamar al Govern espanyol el finançament necessari.

La Sra. CAPDEVILA diu a la Sra. Esteller que fa molts anys que defensa els interessos dels barcelonins i les barcelonines, primer ho va fer al carrer i ara a l'Ajuntament.

La Sra. ANDRÉS observa que tant l'Estat com la Generalitat i l'Ajuntament tenen deures pendants, però diu a la Sra. Fandos que no és veritat que durant els governs tripartits no es construís cap residència. N'esmenta la de Via Favència-Molí, que CiU va tenir tancada fins fa ben poc.

A continuació, expressa l'abstenció del seu grup, i comenta que també és necessària la implicació de l'Estat per tirar endavant aquestes polítiques: més enllà de deixar buit el fons de reserva de les pensions, cal que aposti per la gent gran, la cuidi i faciliti la construcció de residències.

La Sra. ORTIZ puntualitza que en el període 2005-2007 no es van construir vuit residències — tothom sap quant costa construir—, però sí que se'n van deixar les bases i algunes es van inaugurar just després.

Entén que tots coincideixen que Barcelona necessita la inversió de la Generalitat en residències per a gent gran, i no troba adient que els grups es dediquin a culpabilitzar els altres i a posar excuses. Demana la responsabilitat de tothom.

D'altra banda, diu a la Sra. Esteller que no ha mostrat cap voluntat d'acord, ja que ha rebutjat una esmena del Govern que respectava la part del text que demanava instar la Generalitat a construir les quatre residències que ja disposen de solar, i simplement proposava no continuar cedint solars si havien de quedar buits per no tenir projectes de construcció. Per això, el seu grup s'hi abstinirà.

La Sra. Ortiz expressa l'abstenció de BC, la Sra. Andrés expressa l'abstenció del PSC, la Sra. Fandos expressa l'abstenció de CiU, el Sr. Blanco expressa el vot favorable de C's, la Sra. Capdevila expressa el vot contrari d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP i la Sra. Rovira expressa el vot contrari de la CUP. ES REBUTJA.

Del Grup Municipal CUP:

- 8.- (M1519/4524) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: 1.- Que el Govern municipal vetlli per garantir l'art al carrer com a forma de llibertat d'expressió amb totes les seves expressions. 2.- Reconèixer i garantir en els seus marcs reguladors de l'espai, l'art al carrer com a ús comú general; explicitant-lo en els marcs necessaris. 3.- Garantir la participació d'artistes i veïns en l'elaboració de les normatives que els afectin, apostant per l'autogestió dels seus espais.

La Sra. ROVIRA enuncia la proposició, plantejada conjuntament amb la Plataforma d'Artistes de Carrer, que fa molt temps que reivindica les necessitats dels artistes, amb la voluntat que l'espai pugui ser utilitzat perquè els artistes s'expressin com creguin oportú, sempre amb convivència amb el conjunt de veïns i veïnes de la ciutat.

Assenyala que l'art al carrer és una realitat en la majoria de ciutats del món, i que històricament l'espai públic ha estat el lloc primordial de trobada i, per tant, d'exercici de la llibertat d'expressió i de l'activitat artística.

Subratlla que quan els artistes (músics, ballarins, actors, acròbates, titellaires o pintors) actuen a la via pública, comparteixen gratuïtament la seva activitat creativa, dinamitzen els carrers, enriqueixen culturalment el veïnat, revitalitzen l'activitat dels comerços i fomenten les relacions i connexions entre ciutadans de manera espontània, transversal i horitzontal, amb l'apoderament que això representa. Remarca també que actualment a Barcelona la cultura que alguns

anomenen «de segona» és de base tremendament fràgil i precària, que la col·laboració econòmica dels vianants a aquestes activitats es fa de forma espontània, voluntària i personal, com una forma de fomentar la cultura de base fora de línies de subvencions públiques, i que molts dels artistes no ho fan per tenir una retribució econòmica, sinó per arribar a la gent. Tot plegat, fa que els artistes mereixin un reconeixement i puguin exercir aquest dret a l'espai.

D'altra banda, entén que les actuacions de l'Ajuntament en aquest àmbit han d'anar acompanyades d'una pedagogia que fomenti la tolerància i el respecte entre artistes i veïnes, que han de visualitzar la riquesa immaterial que genera aquest art al carrer i la necessitat de percebre-la com un bé comú.

En darrer lloc, observa que les normatives i les ordenances actuals referents a l'espai públic són punitives, limiten l'ús de l'espai públic i, per tant, caldria iniciar noves maneres de regular l'espai, que provinguin sobretot de les persones que l'utilitzen.

El Sr. CIURANA expressa el vot favorable del seu grup, que entén que la proposició és benintencionada i vol promoure la cultura, en aquest cas l'art al carrer. Observa, però, que més enllà de la formulació teòrica, en què entén que tots coincideixen, cal tenir en compte les dificultats d'equilibrar els diferents interessos que conviuen a l'espai públic: el Govern ha de ser capaç de trobar el punt mitjà que garanteixi l'expressió d'activitats culturals al carrer alhora que el funcionament ordinari de la ciutat.

Esmenta experiències anteriors de limitació d'espais concrets per fer-hi expressions artístiques i experiències d'autogestió d'espais, com ara els espais per a l'art dels grafitis del carrer Almogàvers duta a terme el mandat anterior amb entitats del sector que gestionaven el seu propi espai.

Insisteix que cal regular, concretar espais, horaris, manera d'actuar, etc., per evitar la privatització de l'espai públic.

La Sra. BARCELÓ comença la intervenció assenyalant que C's respecta l'art en espais oberts i en espais tancats, i que l'expressió de l'art al carrer s'ha de garantir i hi ha d'haver un control i uns marcs reguladors.

No està d'acord que, com s'afirma als antecedents de la proposició, l'expressió de l'art al carrer sigui majoritària, però considera que cal respectar els artistes que hi exposen la seva obra. Tampoc no està d'acord que l'art al carrer sempre sigui garantia democràtica. Esmenta els imperis persa i romà i les polis gregues, amb molt d'art al carrer i estructures arquitectòniques molt grans que no eren garantia de democràcia.

Lamenta que es defensi el caràcter gratuït de l'art al carrer, quan sempre caldria garantir les condicions laborals i lluitar contra la precarietat laboral, en aquest cas del món de la cultura, i entén que caldria treballar per l'estatut de l'artista i del creador.

Per acabar, observa que la proposició no distingeix entre llibertat d'expressió i art, quan no tota llibertat d'expressió implica art, i mostra una il·lustració a la Sra. Rovira perquè en la següent intervenció li digui si li sembla que això és art i ha d'estar a la via pública.

El Sr. PUIGCORBÉ manifesta que amb la recuperació d'ajuntaments democràtics, les activitats artístiques, especialment el teatre i la música, van humanitzar els espais públics de viles i ciutats del país. A Barcelona concretament, la presència de l'art als carrers i places n'ha esdevingut un dels trets característics i ha donat lloc a personatges entranyables que formen part de la memòria col·lectiva, com ara el mític Ocaña, del 1976, o Bernardo Cortés Palomino, el poeta de la Barceloneta.

Comenta que alguns artistes utilitzen el carrer com a espai natural d'expressió, però que la majoria són persones amb talent que desenvolupa la seva carrera actuant a la via pública en espera d'una oportunitat que els permeti entrar de forma estable als circuits professionals.

Alguns fins i tot han arribat a assolir fama mundial, per exemple els Comediants i el Tricicle, que va començar a la plaça del Pi. En qualsevol cas, el carrer proporciona als artistes l'ocasió de mantenir un contacte quotidià amb el públic, perfeccionar-se tècnicament i guanyar uns diners, tot i que, malauradament, per a alguns artistes professionals és l'única manera de sobreviure.

Assenyala que les manifestacions artístiques al carrer són sovint expressió de tendències més innovadores, alternatives i populars, i són un indicador de vitalitat cultural, com ho demostren ciutats culturalment dinàmiques arreu del món com Nova York, Londres, París o Barcelona: l'art al carrer és un fenomen d'abast global que estimula la creativitat local.

Posa de manifest que a Barcelona el boom turístic de les darreres dècades ha tingut una incidència clara en l'activitat artística desenvolupada al carrer: l'arribada d'artistes d'arreu del món ha fet augmentar la riquesa i els intercanvis de creadors, però també ha incrementat la pressió sobre l'ocupació de la via pública, fet que ha produït un efecte de saturació, especialment a Ciutat Vella —les escultures humanes de la Rambla en són un bon exemple.

Indica que l'ús cada cop més intensiu de determinats espais públics ha provocat un increment de les queixes veïnals i tensions entre els mateixos artistes, i recorda que des del 2007, a través del projecte «Música al carrer», una normativa municipal estableix les condicions que han de complir els músics per tocar a la via pública (horari, durada, ubicació, potència de so, codi de conducta, etc.), i a partir del 2012 l'Ajuntament determina el nombre d'estàtues humanes permès a la Rambla i els requisits que han de complir. Observa, però, que tot marc regulador requereix una adaptació constant a la realitat sempre canviant de la ciutat, i és imprescindible que aquesta adequació normativa es faci amb la participació dels veïns i les veïnes, i sobretot dels artistes.

A continuació, expressa el vot favorable del seu grup, i explica que en el magnífic espectacle de la Cubana actualment en cartell, un suposat espectador demana als artistes que tornin al carrer i el Santi Millán respon que al carrer ja no podrien fer el que feien, cosa que demostra que la normativa ha ofegat moltes coses que es feien als anys vuitanta. Explicita que cal garantir tant el descans dels veïns i les veïnes com l'expressió artística.

La Sra. ESTELLER indica que l'art al carrer, que és necessari, ja està regulat i és necessari que ho estigui, atès que no hi ha drets absoluts per part de ningú, sinó una convivència de drets i d'interessos, com ara el descans dels veïns i l'ordre. Posa de manifest que en ocasions l'art es pot expressar via grafitis que deteriorin mobiliari públic o béns privats, de manera que cal posar límits, i assenyala que manifestarà el seu vot després d'escoltar el Govern.

El Sr. COLLBONI expressa el vot favorable del seu grup, i comenta que la capacitat creativa d'una ciutat té molt a veure amb les possibilitats que aquesta creativitat s'expressi al carrer.

Indica que pensava explicar la mateixa anècdota que ha explicat el Sr. Puigcorbé sobre l'espectacle de la Cubana, ja que provoca una reflexió que a l'àmbit creatiu es fa sovint.

Explicita que en els darrers trenta anys ha canviat tant la cultura com la permissivitat i la tolerància social, i comenta que la ciutat ja ha experimentat la cogestió amb èxit. Recorda que la mateixa Carta municipal recull la gestió cívica com una fórmula de participació dels creadors en la gestió d'equipaments, que s'ha de desenvolupar.

Coincideix que les normatives han d'evolucionar i adaptar-se a les noves realitats, i aclareix que autogestió no significa absència de normes, sinó l'existència d'una regulació acordada per tots els actors i tots els creadors de cultura.

Esmenta el cas de la música al carrer: l'ICUB ha estat treballant durant molts anys amb aquests col·lectius i ara s'està parlant d'una regulació que podria dir-se que és autogestionada, ja que també està participada pels creadors, però hi ha unes normes que s'estan acordant (proves d'accés com les que es duen a terme amb els col·lectius de músics del metro per assegurar la qualitat de les propostes, espais municipals on el col·lectiu de músics al carrer puguin dur a

terme les seves gestions, personal d'intermediació que els ajudi a avançar cap a l'autogestió dels espais públics on puguin actuar, etc.). Entén que aquesta experiència de cogestió amb els músics al carrer tindrà èxit i és possible desenvolupar-la amb els criteris plantejats per la proposició.

La Sra. ORTIZ expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. ROVIRA agraeix els vots favorables, i comenta que entén que els matisos expressats signifiquen que cal continuar treballant per garantir que els artistes al carrer tinguin unes condicions dignes per treballar, o bé per fer art i ser creatius a l'espai públic, un espai que és de tots i totes.

Diu a la Sra. Esteller, que ha esmentat el descans dels veïns i l'ordre, que espera que aquest discurs també l'apliqui pel que fa al turisme, cosa que no es fa actualment, i diu a la Sra. Barceló que considera que la il·lustració que li ha mostrat és llibertat d'expressió, com ho és cremar fotos del rei, i comenta que tothom en algun moment ha expressat les inquietuds i la confrontació actuals, i que si cal pintar murs o cremar fotos, es farà.

La Sra. BARCELÓ respon a la Sra. Rovira que no tot s'hi val, ni en l'art, ni en el pensament lliure, ni a la vida, i que cal respectar els límits establerts per la Constitució, i li demana que no faci generalitzacions, ja que ella per exemple mai no ha cremat fotos de ningú.

Subratlla que C's defensa el suport als artistes, tant al carrer com a les instal·lacions municipals, i la lluita contra la precarietat laboral, però no comparteix el concepte de cultura de la CUP, que entén que la llibertat d'expressió i la llibertat artística no han de tenir límits i poden vulnerar l'article 20 de la Constitució.

Per acabar, mostra una imatge de la proposta d'Itaka de persianes, feta per Tot Raval, que sí que considera art, a diferència de les manifestacions que incitin a l'odi i a la violència, i expressa l'abstenció del seu grup.

La Sra. ESTELLER indica que pensava abstenir-s'hi però que després de la darrera intervenció de la Sra. Rovira, hi votarà en contra, ja que les seves proposicions sempre busquen l'enfrontament permanent i estan impregnades pel seu pensament totalitari, i per una actitud d'intolerància que fa que només doni força als que pensen com ells o als que fan el que ells consideren normal i adequat, cosa que al final genera incivisme i manca de convivència a l'espai públic. Assegura que aquest és l'esperit de la proposició, encara que la Sra. Rovira de vegades el camufli molt bé amb bones paraules, i insisteix que la CUP pretén imposar als altres el que vol el seu partit, encara que això provoqui malestar, problemes de convivència i invasió d'espais, tot en nom de la llibertat d'expressió sense límits.

La Sra. ROVIRA respon que si l'ha volgut acusar de ser intolerant davant dels que roben diners públics i dels que no deixen decidir democràticament el futur d'un país, sens dubte té raó.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, el Sr. Collboni expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Ciurana expressa el vot favorable de CiU, la Sra. Barceló expressa l'abstenció de C's, el Sr. Puigcorbé expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot contrari del PP i la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP. S'APROVA.

b) Proposicions amb contingut de declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal CiU:

- 9.- (M1519/4559) Que la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insti el Govern municipal per tal que prorrogui durant dos cursos més l'impuls a la formació professional per millorar la formació i l'ocupabilitat dels joves, mantenint i aplicant els acords previs existents perquè alumnes d'FP puguin fer les seves pràctiques en dependències i serveis municipals de l'Ajuntament de Barcelona, instituts o empreses municipals, o en empreses o institucions públiques i privades que gestionen serveis municipals, tot instaurant el sistema pertinent d'avaluació del projecte.

El Sr. ARDANUY recorda que el 2011 es va desenvolupar el Pla estratègic de l'FP, impulsat per la Fundació Barcelona FP; el 2013 es va desenvolupar com a prova pilot un projecte de formació professional dual a les escoles bressol de Barcelona, i el 2014 es va impulsar un pla de formació professional dual per a dos cursos (2014-2015 i 2015-2016), per incorporar 500 estudiants de formació professional d'11 instituts de formació professional de la ciutat a unitats i empreses al voltant de l'Ajuntament de Barcelona, pla que aquest prec demana que continuï dos cursos més.

Enuncia el prec i, tot seguit, observa que l'Ajuntament de Barcelona hauria de ser pioner en l'àmbit de la formació professional dual i liderar aquest canvi, mitjançant una actuació que podria esdevenir un impuls per a l'àrea metropolitana pel que fa a aquest tipus de polítiques.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA expressa la satisfacció del Govern municipal per la presentació d'aquest prec, i afirma que la formació professional és una prioritat per al Govern, com demostren el Pla d'actuació municipal de l'actual mandat i diferents actuacions impulsades pel Comissionat d'Educació i Universitats: en el marc del Consorci d'Educació, a través del projecte «Espais professionalitzadors»; en el marc de l'Institut Municipal d'Educació, amb l'impuls d'una mesura vinculada amb les escoles de segona oportunitat; en el marc de la Fundació BCN Formació Professional; a través de la Xarxa FP, que permet mobilitat d'estudiants d'FP entre 23 ciutats, i en el marc del conveni Ajuntament-Generalitat que, amb un valor estimat de més de 672.000 euros, dóna l'oportunitat a 500 estudiants de formar part del projecte de qualitat i d'èxit en la formació professional, el de la formació dual.

Explicita que el prec s'accepta, i que no fer-ho perjudicaria les persones que en aquests moments estan fent el primer curs, i posa de manifest que els processos d'avaluació han evidenciat la satisfacció de totes les parts, cosa que demostra la qualitat de la formació, si bé sempre es pot millorar.

El Sr. ARDANUY agraeix l'acceptació del prec i comenta que diverses línies de treball esmentades pel comissionat estaven estructurades al voltant del Pla estratègic de la formació professional de Barcelona 2011-2015, de manera que entén que aquesta ha de poder ser una mesura que s'incorpori en el futur pla estratègic de la formació professional de l'Ajuntament. D'altra banda, demana que no es deixi de tenir en compte la visió d'innovació i de prospectiva de l'Ajuntament de Barcelona respecte a l'impuls de la formació professional.

La Sra. ANDRÉS cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA assenyala que una altra de les línies complementàries serà incrementar el programa també quantitativament, no només pel que fa a l'FP dual, sinó també a l'oferta de places públiques d'FP, de les quals hi ha un dèficit molt important al municipi.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal C's:

- 10.- (M1519/4534) La realització d'una campanya de sensibilització orientada als adolescents i a persones de referència (família, monitors, professors) amb la finalitat de preveure el consum d'alcohol entre els menors. Aquesta campanya ha d'incloure la formació d'un equip de joves que actuïn de manera preventiva amb altres joves en les zones de consum d'alcohol utilitzant d'aquesta manera un model piramidal de prevenció.

La Sra. BARCELÓ enuncia el prec, i exposa que l'informe ESTUDES de la Generalitat indica que l'alcohol és la substància més consumida pels estudiants d'entre 14 i 18 anys, que l'edat mitjana d'inici de consum d'alcohol és 13,8 anys, que més del 60% dels joves consumeix durant el cap de setmana, i gairebé un 57% dels joves diu que ha fet *botellón* l'últim any. D'altra banda, la Universitat de Barcelona parla del risc de la pràctica del *botellón* i proposa el disseny de programes específics per abordar aquesta problemàtica.

La Sra. ANDRÉS cedeix la paraula a la comissionada de Salut.

La Sra. TARAFÀ agraeix el prec, referent a un tema important.

Explica que actualment s'està avaluant l'anterior Pla de drogues, avaluació que finalitzarà al desembre, i recorda els quatre grans blocs de programes de drogues que ja es duen a terme a Barcelona: un programa dirigit a 70 escoles de secundària (un 30% del total) que inclou programes preventius sobre alcohol i cànnabis; programes de prevenció i promoció de l'oci saludable com ara «Sortim a Barcelona», en format campanyes; el programa «Parlem», que s'adreça a pares, mares, monitors i tutors i, per tant, aborda el tema més enllà del consumidor, i els programes de salut als barris i el Pla de barris, en què el 36% dels programes tenen a veure amb la prevenció i campanyes i programes d'alcohol.

Observa que l'avaluació que s'està duent a terme permetrà decidir quins programes cal ampliar, quins programes i campanyes nous s'han de crear, etc., de manera que fins que no tingui aquesta avaluació, el Govern no es pot comprometre a fer cap programa més, per la qual cosa no pot acceptar el prec. Assegura, però, que tindrà en compte la petició i la portarà a la Taula de Drogues.

La Sra. BARCELÓ assenyala que esperaran els resultats de l'avaluació, i lamenta que fins ara no s'hagi presentat una proposta com la que recull la proposició, un sistema de prevenció piramidal que aprofiti la proximitat entre els joves per facilitar l'orientació, el seguiment i l'acompanyament.

Subratlla que cal treballar per evitar successos com el de la nena de dotze anys que va morir a causa de la ingesta d'alcohol en un *botellón*.

D'altra banda, entén que els programes de prevenció sovint es limiten a xerrades esporàdiques, quan la prevenció hauria de ser global al llarg de tota l'etapa escolar i adreçar-se tant a nens i adolescents com a l'entorn (famílies, monitors i professors).

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula a la comissionada de Salut.

La Sra. TARAFÀ aclareix que la prevenció que es fa no és esporàdica, sinó que es fa a l'escola o institut i també amb pares, mares i en el barri, i afirma que el Govern no tanca la porta a fer noves campanyes, però vol esperar els resultats de l'avaluació de les que s'implementen actualment, que són importants i s'executen des de l'Agència de Salut Pública de Barcelona.

La Sra. BENEDÍ explicita que el prec no s'accepta.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal ERC:

- 11.- (M1519/4543) Que el Govern municipal es comprometi, en el termini de tres mesos i d'acord amb la declaració institucional aprovada el passat 27 de maig a: 1.- Promoure l'adhesió dels comerços i associacions comercials de Barcelona al projecte «No puc esperar». 2.- Promoure la difusió del projecte a tota la ciutadania de Barcelona, amb especial atenció als comerços i als CAP de la ciutat. 3.- Promoure campanyes divulgatives sobre les malalties digestives entre la ciutadania de Barcelona, amb la col·laboració de les entitats especialitzades.

La Sra. BENEDÍ saluda el Sr. Enric Bosch, president de l'Associació de Malalts de Crohn i Colitis Ulcerosa de Catalunya (ACCU Catalunya), i assenyala que va ser arran d'una trobada amb l'Associació que es va presentar la declaració institucional a què fa referència el prec, que enuncia.

Posa de manifest la preocupació de l'ACCU Catalunya, que sis mesos després de l'aprovació de la declaració institucional, no en veu resultats, i molts pacients comencen a dubtar si realment Barcelona s'ha adherit al programa «No puc esperar»: la darrera setmana de setembre, membres de l'ACCU Catalunya es van posar en contacte amb els representants del Consell Consultiu de Pacients del Departament de Salut i els van dir que encara no sabien res dels edificis de l'Ajuntament de Barcelona adherits al projecte «No puc esperar», tot i haver-se posat en contacte amb la directora del Departament de Salut de l'Ajuntament; el mateix mes van rebre una trucada de l'Ajuntament i els van dir que estaven treballant en la llista de lavabos i que en una setmana rebrien 50 edificis adherits i que a poc a poc anirien enviant-los més adhesions, però no han rebut res; i el 2 de novembre es van reunir amb la directora del Departament de Salut de l'Ajuntament, els va tornar a comentar que estaven treballant en la llista d'edificis, però va dir que era molt complicat i que els anirien enviant les adhesions a poc a poc, i que tenien previst fer una campanya de salut sobre aquest tema mitjançant uns tríptics divulgatius. Informa que l'ACCU ja disposa de tríptics del projecte revisats per la societat científica, i l'Ajuntament va dir que havia de revisar-los ell.

Per tot això, demana al Govern municipal que compleixi el que es va aprovar en la declaració institucional.

La Sra. ORTIZ saluda els representants de l'ACCU i cedeix la paraula a la comissionada de Salut.

La Sra. TARAFÀ assegura que Barcelona s'ha adherit a la iniciativa, i que el Govern espera haver donat compliment al prec en tres mesos, de manera que l'accepta.

Informa que ja s'ha elaborat una llista de 90 instal·lacions amb lavabos, totes elles dependents de l'Àrea de Drets Socials, i que si no s'ha notificat encara, es farà aquesta setmana. D'altra banda, s'ha preparat la informació per donar als professionals que treballen en aquestes instal·lacions perquè estiguin al cas del programa i del que implica, i també estan enllestits els tríptics. Ara es vol estendre la mesura a les altres àrees de l'Ajuntament i a les associacions comercials.

Subratlla que s'està en la fase final de preparació, de manera que hi ha el compromís d'enllestir-ho tot en els terminis que planteja el prec.

La Sra. BENEDÍ agraeix la resposta, celebra les bones notícies per a l'ACCU, expressa el desig que es compleixin els terminis acordats, i explicita que el prec s'accepta.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal PP:

- 12.- (M1519/4548) Que el Govern municipal redacti un pla d'habitatge juvenil per tal de garantir unes polítiques públiques que apostin per garantir que els joves puguin accedir a l'habitatge de lloguer amb opció de compra, en el termini de 6 mesos.

La Sra. ESTELLER enuncia el prec, i exposa que a Barcelona un 45% dels joves d'entre 25 i 29 anys no poden emancipar-se perquè no tenen habitatge. Explica que es demana l'habitatge de lloguer amb opció de compra perquè la manca d'aquesta opció impedeix l'estabilitat dels joves, que després de cinc anys no poden continuar a l'habitatge, i concreta que la proposta del seu grup —oberta a la valoració del Govern— és que joves que tinguin un sou inferior a 5,5 vegades l'IPREM puguin tenir un habitatge amb un lloguer assequible (de 200 a 400 euros) i posteriorment tinguin l'opció de compra.

El Sr. MONTANER afirma que el Govern és conscient dels greus problemes d'accés a l'habitatge de la gent jove de Barcelona. Explica, però, que el Pla pel dret a l'habitatge de Barcelona 2016-2025, actualment en fase de negociació amb els grups polítics i entitats (es tramitarà en els plenaries de districte, després passarà per aquesta comissió, espera que ja amb consens, i posteriorment sortirà a exposició pública i s'aprovarà en el Plenari municipal), ja inclou un apartat específic dedicat als joves i a altres col·lectius, que n'analitza els problemes, com s'ha reduït la població jove, les dificultats per emancipar-se, com de ser majoritàriament propietaris passen a ser llogaters, i que són les llars que tenen més endeutament i que fan més sobreesforç. Tenint en compte tot això, es proposen actuacions principals, com ara ajuts al pagament del lloguer per mantenir l'habitatge, la captació d'habitatge buit que passa a la borsa de lloguer i passa a una borsa especial d'habitatge jove, o el suport per accedir a l'habitatge de lloguer. També s'han iniciat obres d'habitatges dotacionals per a gent jove, una mesura que s'havia aturat fa dos mandats.

Assenyala que no té sentit fer un pla específic per a joves quan el Pla pel dret a l'habitatge ja se n'ocupa. D'altra banda, observa que el Govern aposta perquè la propietat pública continuï sent-ho: si es fan habitatges de lloguer accessible, aquests habitatges sempre seran públics i no hi haurà opció de compra, ja que no consideren que sigui la solució adequada. Esmenta, però, que hi ha alternatives a la compra i al lloguer, com ara el cohabitatge i la cessió d'ús, o altres formes de tenença que es poden pensar per evitar la compra de propietat privada.

La Sra. ESTELLER observa que les 1.000 places del Pla destinades a joves es concentren en sis districtes (Nou Barris, Sant Andreu, Sants-Montjuïc, Sant Martí, Ciutat Vella i Horta-Guinardó), i demana que s'estenguin a tots.

D'altra banda, insisteix que l'opció de compra dona estabilitat a la família, i afirma que és una opció que ha donat bons resultats on s'ha introduït. Per això, demana al Govern que es repensi la possibilitat de començar amb un lloguer baix i, uns anys després, oferir la possibilitat d'exercir l'opció de compra.

El Sr. MONTANER reconeix que la borsa d'habitatge jove no està intensificada, però informa que s'està elaborant el cens de pisos buits i al mateix temps s'està treballant perquè una part d'aquests pisos, la que sigui possible, passi directament o rehabilitada a la borsa de lloguer jove. Reafirma que el Govern no defensa l'opció de compra, i subratlla que la seguretat l'aporta viure en un estat del benestar i, per tant, no retallar-lo.

La Sra. BENEDÍ explicita que el prec no s'accepta.

Es dona per tractat.

- 13.- (M1519/4549) Que el Govern municipal exigeixi al Govern de la Generalitat de Catalunya que aportï les quantitats que li pertocuen com a ens consorciat del Consorci del Museu Nacional de Ciències Naturals, d'acord amb l'acord signat entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya que estipulava les condicions per a l'entrada d'aquesta última al Consorci, i en cas de no fer-ho, que l'Ajuntament de Barcelona iniciï el procediment per dissoldre l'esmentat Consorci.

La Sra. ESTELLER enuncia el prec, i exposa que del 2014 al 2016 l'Ajuntament ha aportat 16 milions d'euros al Consorci del Museu de Ciències Naturals, dels quals la Generalitat hauria d'haver aportat 3.400.000; la Generalitat, però, no hi ha aportat res. D'altra banda, indica que el 2017 la Generalitat hi hauria d'aportar 2,3 milions d'euros més.

El Sr. COLLBONI manifesta l'acceptació del prec, i subratlla que, en qualsevol cas, l'Ajuntament vetllarà perquè l'activitat de difusió de la ciència que fa el Museu de les Ciències continuï intacta.

Considera que és positiu que el Govern de la Generalitat formi part del Consorci, però que òbviament està incomplint les seves obligacions, igual que fa amb altres equipaments, però en aquest cas especialment.

Informa que, atesa la voluntat de fer una política constructiva i de col·laboració amb el Govern de la Generalitat, d'aquí a dues setmanes tindrà lloc una trobada amb representants del Departament de Cultura i aquest serà un dels temes que es tractaran. Indica que des del febrer del 2015 hi ha hagut reiterades peticions de representants de l'Ajuntament (el Sr. Ciurana, el Sr. Asens i la Sra. Sureda) adreçades al Sr. Mascarell, al conseller Vila i a altres representants de la Generalitat perquè compleixin les seves obligacions amb l'equipament.

En darrer lloc, explicita que si la Generalitat no pot o no vol aportar més recursos al Consorci, caldrà canviar-ne la qualificació i la naturalesa jurídica de la gestió i dissoldre'l.

La Sra. ESTELLER agraeix l'acceptació del prec, i recorda que se li van donar dos anys de carència a la Generalitat (del 2012 al 2014) i després, a partir del 2014, es va establir un finançament de mig milió d'euros que s'anava incrementant per arribar a la paritat, cosa que no s'ha complert.

Considera que, a banda de la manca absoluta de finançament, la Generalitat ha menystingut el Consorci, de manera que hauria de ser l'Ajuntament qui establís els criteris i les prioritats amb absoluta gestió pròpia, sense necessitat de compartir-ho si la Generalitat no ho finança. Entén, però, que el que interessa és que la Generalitat aportï el que li correspon.

El Sr. COLLBONI insisteix que la voluntat del Govern és que el Consorci es mantingui i que la Generalitat en formi part, perquè és un equipament de ciutat però també de país que duu a terme una important tasca de difusió de les ciències, sobretot entre els més petits, però entén que perd tota la raó de ser si la Generalitat no compleix les seves obligacions.

La Sra. BENEDÍ explicita que el prec s'accepta.

Es dona per tractat.

d) Preguntes

Del Grup Municipal CiU:

- 14.- (M1519/4560) Quantes persones refugiades estan atenent els Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona desglossades en funció dels diferents contingents o col·lectius d'origen i quins són els recursos humans, materials i econòmics que s'estan oferint a cadascun d'aquests grups i, per altra banda, quantes persones han pogut quedar sense atenció o amb atenció deficient?

La Sra. FANDOS formula la pregunta, i posa de manifest que en diferents mitjans de comunicació han sortit informacions sobre persones refugiades que arriben a la ciutat i que diuen que no tenen una bona acollida.

La Sra. ORTIZ respon que aquesta mateixa tarda es presentarà a tots els grups un informe detallat sobre la situació i el seguiment del programa Ciutat Refugi i sobre l'atenció a refugiats. D'altra banda, assenyala que a Serveis Socials s'atén a tothom, sense demanar a ningú si té la condició de refugiat.

Tot seguit, exposa que el SAIER enguany ha atès 1.682 persones (256 menors), un 42% més que l'any passat, i es preveu arribar a les 2.000.

Comenta que tant la Generalitat com l'Ajuntament es troben amb la dificultat que la part que arriba amb estatus de refugiat procedent del programa del Ministeri d'Exteriors és poc transparent, i no hi ha accés a totes les dades. Està gestionat per les ONG i l'Ajuntament intenta coordinar-s'hi per veure com es fa la transició a Serveis Socials quan una persona perd l'estatus de refugiat o ha acabat el programa.

Per acabar, indica que el nombre de persones allotjades en el programa municipal complementari d'atenció a sol·licitants d'asil l'1 d'octubre era de 27, a banda d'altres 90 persones que estaven rebent suports econòmics.

La Sra. FANDOS posa de manifest que davant d'una pregunta que CiU va presentar per escrit, el Govern va informar el 22 de setembre que el Programa municipal d'asil podria arribar a acollir 82 places d'allotjament a Barcelona i que es podrien arribar a atendre fins a 164 persones, mentre que ara es diu que només se n'estan atenent 27. Recorda que el Govern també va anunciar que es posarien a disposició 13 pisos a través del Patronat de l'Habitatge.

Entén que no hi ha claredat respecte a què està fent Serveis Socials i que hi manca coordinació, i insisteix que 27 persones allotjades són molt poques i és una xifra que dista molt de l'anunciada fa pocs dies. Repeteix també que als mitjans de comunicació apareixen refugiats sirians dient que estan en molt mala situació en els llocs on són.

Celebra que es presenti l'informe, però lamenta que el Govern no hagi donat al tema la importància que es mereix, mitjançant la creació d'una comissió amb tots els grups per anar-los informant.

La Sra. ORTIZ aclareix que 27 és el nombre de persones allotjades de les que han acabat el programa estatal, no el total de les persones refugiades ateses pels Serveis Socials, dada que no es pot conèixer perquè a Serveis Socials s'atén tothom sense diferenciar per condició. D'altra banda, com ha dit, s'estan atenent 117 persones procedents del programa d'asil.

Repeteix que els grups estan convocats aquesta tarda per rebre tota la informació referent al programa específic de Ciutat Refugi, i demà es presentarà l'informe.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal C's:

- 15.- (M1519/4535) Quines mesures s'han pres des de l'Ajuntament de Barcelona amb la finalitat de protegir els menors davant la filmació de pel·lícules amb escenes pornogràfiques a la via pública on apareixen dones en situacions humiliants?

La Sra. BARCELÓ formula la pregunta, motivada pel rodatge a la via pública i sense previ avís a veïns i veïnes d'escenes d'una pel·lícula pornogràfica que fora de context poden suposar una humiliació de la dona, com ara la d'una dona passejada per la Rambla com si fos una esclava, escenes rodades davant de veïns, turistes i menors, que al protegir especialment perquè no tenen prou capacitat crítica.

La Sra. PÉREZ comença la intervenció dient que el sexe que es practica al porno, com a qualsevol marc on es practiqui sexe entre adults, és legítim, i que si hi ha escenes negociades prèviament, el debat no és si es vexa o no les dones, sinó la convivència a l'espai públic: ni menors ni persones alienes al rodatge han de visualitzar escenes de porno, com tampoc de violència extrema. Per això, si s'aprova una filmació, aquesta hauria de reunir unes condicions especials i fer-se en un espai i un dia en què no hi hagués concurrència pública.

Informa que actualment s'estan revisant els protocols perquè aquest tipus d'escenes que poden ferir sensibilitats no tinguin lloc a espais concorreguts, amb la voluntat de protegir persones externes al rodatge, especialment els menors d'edat. Es treballa en la creació d'un registre web que permeti saber de manera avançada quin serà el contingut de les gravacions i, per tant, si hi haurà violència extrema o escenes de sexe.

Observa, però, que pot succeir —i ha succeït— que algú gravi sense haver demanat la llicència, i insta la ciutadania a avisar la Guàrdia Urbana, que té potestat per intervenir-hi, en cas de detectar alguna filmació d'aquest tipus.

La Sra. BARCELÓ agraeix la resposta i subratlla que, evidentment, el debat no és a favor o en contra del cinema pornogràfic, sinó l'ús de la via pública, on hi ha ciutadans turistes i menors, que cal protegir especialment.

Demana que s'expliciti si en aquest cas l'Ajuntament no era conscient que es faria aquesta filmació i, per tant, els mecanismes de control van fallar, i subratlla que cal instaurar més mecanismes de control per evitar aquestes situacions.

D'altra banda, observa que si bé si un veí o una veïna que presenciï això n'ha d'informar, no s'ha de delegar en ells aquesta responsabilitat, que correspon a les institucions públiques.

La Sra. PÉREZ puntualitza que no es delega cap responsabilitat en els veïns, sinó que se'ls informa que poden actuar davant d'un rodatge il·legal. D'altra banda, comenta que els mecanismes s'engeguen en el moment que es té coneixement que hi haurà un rodatge, i que millorar les fitxes per recollir la informació prèvia és una línia d'actuació.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal ERC:

- 16.- (M1519/4544) Quantes persones provinents de la Xarxa d'Atenció a les Persones sense Llar han pogut sortir del carrer i s'han inserit al món laboral i social, durant aquest mandat?

La Sra. BENEDÍ formula la pregunta, que parteix de la certesa que l'Ajuntament aposta per combatre el sensellarisme i ho fa amb molta força i voluntat.

Assenyala que per a les persones que han passat o estan passant per les situacions més dures del sensellarisme, la precarietat del mercat laboral, l'encara més precari sistema de garantia de rendes i la realitat del mercat d'habitatge són barreres pràcticament infranquejables per assolir una vida autònoma. D'altra banda, indica que els recursos de la xarxa d'atenció a les persones sense llar no són suficients per lluitar tant com ells voldrien contra una realitat que condemna les persones a una situació de pobresa crònica. Afirmar que fins i tot els casos considerats exitosos mantenen, dissortadament, una situació de vulnerabilitat social elevada: si es produeix una entrada en el mercat laboral, és en la lògica del treball precari i temporal, i si els ingressos provenen de prestacions i subsidis, difícilment es permet l'autonomia personal.

Indica que ERC entén que la finalitat comuna és posar fi al model de sosteniment i passar a un model de prevenció, amb l'objectiu d'eradicar el sensellarisme, per a la qual cosa primer cal saber si tot el que està fent la Xarxa d'Atenció a les Persones sense Llar té el resultat previst.

La Sra. ORTIZ agraeix la pregunta, que permet parar atenció al sensellarisme, però entén que la xifra de persones que han deixat d'estar al carrer no dona resposta al que està passant.

Coincideix que cal un plantejament més centrat en la prevenció, i observa que per fer una diagnosi de la situació cal analitzar el mercat laboral (un mercat laboral que expulsa automàticament alguns col·lectius, que no es poden reinserir), la dificultat de l'accés a l'habitatge o el risc de perdre l'habitatge i la manca de rendes garantides, cosa que també dificulta arribar a tenir una vida autònoma.

Assenyala, però, que la Xarxa fa una gran tasca compartida d'atenció i d'inserció d'aquestes persones: els equipaments municipals l'any 2015 van atendre 3.388 persones; 2.172 persones van causar baixa dels equipaments, i d'aquestes, 48 van sortir positivament dels centres residencials. D'altres poden faltar les dades, i pot ser que hagin recaigut en situacions de carrer o que hagin marxat de la ciutat.

Observa que una cosa és la situació dels carrers de Barcelona i una altra, les dinàmiques en el país i a escala global que tenen un impacte i que exclouen clarament les persones de tenir aquesta condició d'autonomia. Per això, entén que cal una garantia d'ingressos, de manera que caldria avançar cap a una renda mínima garantida que permeti fer un millor recorregut de la inserció d'aquestes persones.

La Sra. BENEDÍ indica que ERC coincideix que cal avançar en la renda garantida, i que centrava la pregunta en el recorregut que fan aquestes persones per inserir-se en el mercat laboral perquè sense això, difícilment podran tenir una vida autònoma.

La Sra. ORTIZ respon que no es disposa d'aquesta dada, perquè fins i tot hi ha albergs on el 30% de les persones que hi dormen ja tenen feina però no els permet subsistir. Subratlla, però, que es treballa per la inserció laboral proporcionant eines sobre capacitats i habilitats, etc., en un moment en què el mercat exclou la població més vulnerable, i comenta que cal evitar que les persones hagin de passar per nombrosos programes d'inserció i formació sense que hi hagi cap inserció, cosa que atempta contra l'autoestima.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal CUP:

- 17.- (M1519/4525) En base a quines necessitats detectades en els diferents barris de Sant Andreu s'ha signat el conveni de col·laboració entre la secció de diplomàcia pública de l'ambaixada dels Estats Units d'Amèrica a Espanya i Andorra, l'Ajuntament de Barcelona-Districte de Sant Andreu i el Consorci de Biblioteques de Barcelona; amb quines entitats del districte s'ha parlat per desenvolupar aquest projecte teòricament educatiu i cultural?

La Sra. ROVIRA formula la pregunta, referent a l'American Space, inaugurat a l'octubre a la biblioteca Can Fabra, i pregunta si s'han tingut en compte les necessitats del districte de Sant Andreu pel que fa a espais per realitzar activitats culturals en el marc de l'autoorganització i la construcció de noves formes d'entendre la cultura, així com la possibilitat de tenir espais educatius i equipaments públics per poder fer actes durant tot l'any.

El Sr. COLLBONI explicita que el districte de Sant Andreu té dos potents equipaments culturals (la biblioteca de Sant Andreu i l'equipament de la Fabra i Coats), una part dels quals està en règim d'autogestió, i que l'Ajuntament va rebre la proposta del consolat dels Estats Units d'obrir a Barcelona un American Space, una fórmula emprada pel Govern dels Estats Units per apropar la cultura, l'educació i la investigació estatunidenca a la gent, que s'ha desplegat a 700 ciutats i 169 països.

El Govern municipal entén que les biblioteques són un espai adequat per acollir aquesta iniciativa, i que la xarxa de biblioteques és com un sol espai: independentment d'on es faci una activitat a la ciutat, és un equipament del conjunt de la ciutat. En aquest cas, es va fer a Sant Andreu, entre altres motius, per acostar la informació a sectors de la població que per motius socials normalment estan allunyats de la possibilitat d'accedir a la cultura dels Estats Units.

Informa que una de les primeres activitats que es farà a l'American Space és el Youth Innovation Day, un projecte de promoció d'estudis de ciències, tecnologia, enginyeria, matemàtiques i arts per a estudiants de primer d'ESO, en col·laboració amb l'Institut Puigvert de Sant Andreu.

Comenta que troba interessant desenvolupar aquesta iniciativa en aquest moment, per mostrar que hi ha diversos Estats Units: els del Sr. Trump, que el Govern municipal de Barcelona rebutja, i els d'una societat activa, innovadora, creativa i emprenedora de la qual es pot aprendre molt.

La Sra. ROVIRA assenyala que la pregunta prové de la CUP de Sant Andreu, que ha posat de manifest que durant el procés del Pla d'actuació municipal en cap cas es va veure la necessitat de desenvolupar un projecte com l'American Space. D'altra banda, subratlla que a Sant Andreu hi ha una gran mancança d'espais perquè les entitats i el teixit associatiu realitzin activitats.

Per això, no entén que se signi aquest conveni, que, a més, és de llarga durada, sobretot tenint en compte que no sorgeix de cap necessitat o desig veïnal. Entén que es podria plantejar un espai per explicar altres cultures del món, però no que es limiti a la cultura nord-americana.

El Sr. COLLBONI, després que la presidenta l'informi que no pot tornar a intervenir perquè ha exhaurit el temps d'intervenció, convida el grup que ha presentat la pregunta a visitar l'espai.

Es dona per tractada.

- 18.- (M1519/4526) Quines mesures es prendran per part de l'Ajuntament de Barcelona pel que fa als menors tutelats que inhalen cola; aquestes passen per obrir definitivament aquestes places d'educadores de carrer, així com incrementar la garantia de drets d'aquests menors?

La Sra. ROVIRA formula la pregunta, referida a la situació dels menors tutelats que inhalen cola i a la manca de places d'educadors de carrer, que la CUP Capgirem fa temps que reclama, ja que entén que són els educadors de carrer els que millor poden desenvolupar tasques de seguiment i avaluació d'aquests infants, i observa que l'elusió de responsabilitats de les diferents administracions, que es passen la responsabilitat de l'una a l'altra, sovint perjudica els infants.

La Sra. ORTIZ agraeix la pregunta, i expressa la preocupació del Govern per la situació dels menors no acompanyats (MENA), una qüestió present a Barcelona des dels anys noranta que ha empitjorat i que requereix, per la situació de desemparament d'aquests nens, l'estrès acumulat per un trajecte migratori i una realitat que no s'adiu amb les expectatives, tots els recursos i tota la coordinació de les administracions.

Exposa que l'Ajuntament de Barcelona ha activat i fins i tot ampliat el servei d'atenció a MENA i, en el cas de Ciutat Vella, ha treballat amb l'ampliació, amb les mateixes entitats, amb els educadors de carrer i amb la prevenció per impedir que accedeixin a aquestes pràctiques.

Subratlla que la toxicomania d'aquests menors s'ha de tractar i s'hi ha d'intervenir, i assenyala que se n'ha alertat la DGAIA, ja que l'Ajuntament pot arribar fins a cert punt, però són tutelats per la DGAIA.

Posa de manifest que els centres residencials on hi ha menors tutelats no tenen places suficients, sobretot places especialitzades, de manera que menors que necessiten un tractament específic acaben en centres més normalitzats.

Informa que fora del centre s'amplia el nombre d'educadors i s'ampliarà encara més a partir del gener, amb aquest servei de menors; s'ampliaran els recursos per als joves que eren tutelats i que ja no ho són perquè han complert la majoria d'edat, però que s'entén que no tenen les eines per ser autònoms, i s'han ampliat els recursos en els pisos d'inclusió i l'acompanyament a aquests joves.

Per acabar, subratlla que cal repensar els recursos en el conjunt del país, ja que Barcelona està acollint nens que vénen també d'altres espais de Catalunya, i cal que totes les administracions actuïn coordinadament i prioritzant els drets dels infants.

La Sra. ROVIRA agraeix les explicacions i posa èmfasi en la necessitat d'ampliar les places d'educadors de carrer i incorporar noves persones als equips municipals perquè acompanyin i facin seguiment. Pregunta si s'han ampliat aquestes places.

La Sra. ORTIZ ho confirma.

Es dona per tractada.

e) Seguiment proposicions / declaracions de grup

Del Grup Municipal CiU:

- 19.- (M1519/4561) Que el Govern municipal informi sobre l'estat d'execució de la proposició aprovada a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports d'octubre de 2015, amb el contingut següent: (M1519/1144) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta l'alcalde a iniciar la recuperació i/o compra de locals que es troben buits per a promoure que s'hi realitzin

activitats comunitàries, associatives socials i d'economia social per a revitalitzar els barris amb noves activitats.

La Sra. FANDOS enuncia la proposició de la qual es demana seguiment, aprovada fa més d'un any, i pregunta quants locals s'han recuperat i/o comprat, i quants s'han posat a disposició per a les activitats proposades.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat de Participació.

El Sr. PINDADO informa que Patrimoni està acabant de fer l'inventari dels locals disponibles de l'Ajuntament, si bé s'és conscient que els locals disponibles sumant els que ja ho estan amb els que poden estar-ho gràcies a actuacions urbanístiques, mesures del Pla de barris, etc., no resoldran la manca d'espais per fer activitats: hi ha moltes més associacions fent coses que possibilitat de disposar de locals adequats.

Afegeix que es treballa en un pla de foment de l'associacionisme, que es preveu finalitzar el primer quadrimestre del 2017, en què s'intentaran col·locar espais per fer activitats. Assenyala que les entitats necessiten un espai on tenir el domicili social i espais per desenvolupar les activitats, que no necessàriament han de coincidir. Explica que, quant als espais per a activitats, s'està intentant reforçar l'ús de la xarxa d'equipaments públics de Barcelona perquè esdevinguin tan eficaços com sigui possible, i quant als espais per al domicili social, es treballa per intentar donar suport econòmic al lloguer i a la posada en funcionament d'aquests espais.

La Sra. FANDOS considera que el Sr. Pindado no ha respost a la pregunta plantejada, sinó que s'ha limitat a expressar bones voluntats, que òbviament comparteix. Explicita que vol saber quants locals s'han comprat o recuperat des que es va aprovar la proposició.

El Sr. PINDADO puntualitza que la pregunta que se'ls ha traslladat era què s'estava fent per complir l'acord aprovat. Repeteix que Patrimoni està acabant de fer l'inventari i que, un cop fet, es podrà facilitar la xifra exacta dels locals disponibles. Com que aquesta xifra, però, no cobrirà la demanda, es treballa també en la línia d'oferir altres tipus de suports per fer aquestes activitats.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal ERC:

- 20.- (M1519/4545) Que s'informi de l'estat d'execució del prec atès a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports en data 16 de febrer de 2016 amb el contingut següent: (M1519/2650) Que es creïn oficines municipals úniques d'escolarització a tots els districtes de la ciutat per assegurar l'escolarització equilibrada de l'alumnat a tots els centres educatius amb fons públics.

La Sra. BENEDÍ enuncia el prec del qual demana seguiment, i subratlla que les famílies estan neguitoses perquè s'apropa el període de matriculació i preinscripció.

La Sra. ORTIZ indica que s'ha convidat el Consorci atès que és una feina que s'ha treballat conjuntament, i cedeix la paraula a la Sra. Berta Argany.

La Sra. ARGANY informa que el comissionat d'Educació i Universitats va portar al Consell de Direcció del Consorci la proposició que s'havia presentat a la Comissió, i el Consell va acordar analitzar el possible desplegament de les oficines i la seva viabilitat per poder presentar una proposta.

Subratlla que els objectius de la proposició són totalment compartits, però s'entén que no s'hi podria donar compliment amb el desplegament de les oficines com a única mesura. Tanmateix, es considera que cal una revisió del procés de preinscripció, i per això fa temps que es dissenyen propostes de millora, i una de les actuacions podria ser la creació d'aquestes oficines o l'aprofitament d'oficines municipals ja existents.

La Sra. BENEDÍ coincideix que la mesura continguda al prec no ha de ser l'única que s'apliqui per evitar els problemes de segregació d'algunes escoles sostingudes amb fons públics i que cal una revisió del procés de preinscripció, però entén que s'hauria d'explicar l'estat d'aquesta mesura i començar a solucionar un problema que fa anys que es desatén i que, per tant, es repeteix curs rere curs.

Es dona per tractada.

VI) Mocions

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 14.00 h.